

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summa de vitiis

Wilhelm <Lyon, Prior>

[Basel], nicht nach 1475

De xvi viciis ad accidiam pertinentibus. Secunda pars

[urn:nbn:de:bsz:31-308070](#)

275

et qz euz scandalizat. et qz defraudat euz. in hoc qz vult co
medere et bibere sicut et ipse. et tñ non vult laborare sicut
ipse. In scipm etiaz iniquus est. qz hostes suos nutrit a qui
bus perimat sez vicia.

De. xvij. vicijs ad accidiam pertinentibus. Sed a ps.

Eccl de his que faciunt ad detractionem accidie.
Osequenter dicendum est de diversis speciebo vicio
rum q ad accidia etiaz pertinent. Vident autem ista. xvij
vicia ad accidia etiaz pertinere. tepiditas. mollices. somnolen-
tia. ociositas. dilatio. tarditas. negligentia. imperfectio si-
ue impotueratia. remissio. dissolutio. incuria. ignavia. in de-
uoto. tristitia. tediū vite. desperatio.

De tepiditate

Primum capitulo.

Tepiditas est paruus amor boni. Et videtur esse tepi-
ditas prima radix in pectore accidie. et ex hac vidente
nasci cetera vicia enumerata. Facit autem tepiditas
multa mala in homine. Primo deo vobis provocat. ut prius
ostensum est. tunc tepidus a deo cuomodo cum in detinora labi possit
vel ipemites moritur. Sed fiducia temptandi et accedendi
dyabolo persistat. Unde multis enim viciis temptat dyabolus hominem te-
pidum. de quo non auderet temptare hominem feruenter. Unde dic
auctas. olle feruenter musce non insidet. Tercio reddit homiez
qui in potestate et distractum. ut prout in illis que euz valde fortes
sunt. non potest sextaz per quae posse facere quoniam facit vetula una.
quod accedit propter tepiditatem. sed quod prius habuit desiderium agen-
di propria. Unde bene. forsitan ideo non possumus quod non multuz
volimus. Tepiditas etiaz facit ut homo petat et non acci-
cipiat. Accedit enim quod aliquis. xx. an. non accipit quod in ora
tione petit. quia petit repide quod alius qui feruenter petet
una die impetraret. Unde augustinus. Veruat tibi deus quod non
vult cito dare. ut et tu discas magna magne desiderare.
Tepiditas etiaz facit ut homo semper pugnet. nec unquam vincat
nec illam sublimem permissionem vincencius unquam accipiat
que habet apostolus. ii. Vincenti inquit dabo manus absconditum.

Tepidus enī adeo remisse agit. quod nunq̄ puenit ad retributōeꝝ q̄ est in custodia mandatorꝝ. q̄ tanta est q̄ non pot̄ dici. sic dicit glo. sup illud. in custo. illis ret. mul. Te p. dꝫ filis est homi auaro. de quo dꝫ vulgariter. q̄ tantuz expendit q̄ntuz largꝫ. et tu non habz inde grām nec merce deꝫ. qz p modico muleuz pdit. Tepidus semp seminat in pñti vita et nunq̄ metit. qz ad pacem animi non puenit. Ideo dicit beat⁹ bñ. conē tepiditatē istaz. Si incipis inci pfecte. si imperfect⁹ es hoc iaz pfecte age si pfectionis aliqui d attigisti. teipm in temetipso metire.

De mollicie.

Secundum capitulum.

Sequit de mollicie. que est in patientia rei dure. de qua legit̄ pū. xviii. Qui mollis est et dissolut⁹ in ope suo. frater est sua ope dissipantis. Mollis est ille qui cedit duris idest tribulatōibꝫ succubit. Vnde qñ in ope inchoato aliqud duꝫ occurrit ipse ab ope desistit et tñs frater est sua ope dissipantis. id est enī est ac si ea dissiparet. Mollicies ista est velud q̄daz cultura. in qua dyabol⁹ in homie qui escit. Homo etiaz mollis est velud homo vnięs. q̄ ad ignē tribulatōis q̄si liqfit et ad nichiluz redigit. Ad q̄ntaz miseriaz deuēturi sint q̄ molles sūt. insinuat̄ deuēt. xxviii. ubi sic legit̄. Homo delicate vite et luxuriosus valde iniudebit frī suo. et uxori q̄ cubat in sinu suo. ned eis de carmibꝫ filiorꝫ suorꝫ q̄s comedet. eo q̄ nichil habet aliud. Et paulo postea. tenera autem ml̄t et delicata. q̄ sup ērāz ingredi non valebat. nec pedis festigium figere ap̄e mollicie et teneritudine nimiaz iniudebit viro suo qui cubat in sinu suo sup filij et filie carmibꝫ. Sūmuz remediuꝫ oꝫ molliciez istaz est ignis spūsaneti. qui lutea solidat. Valet etiaz conē istaz molliciem assuetudo duroꝫ. Vnde Dñ. Rusticus duros habz neruos fortis lacertos. exercitato hec fecit. s̄ eius corpe mollescit. dissolut⁹ pot̄ weariri in vbo proposito qui mollis est et. q̄ nullo amore ligat⁹ est ad op⁹ bonū. vel q̄ palitic⁹ est. palisis enī dissolutōeſ sonat.

Contra eos qui otempatōnis nomīne palliant pīgriciām suām. & de somno corporis. **T**erciū capitulum.
Sequitur de peccato somnolentie qđ ad accidiam pīnet. quia sicut legit̄ pī. xix. pīgredō immittit soporez. qđ potest intelligi de sopore otempatōnis. & dō sopore corporis. **S**omnūz otempatōnis pīgredō immittit in illis. qui nomīne otempatōnis palliant pīgricām suāz. nolentes operari aliqui d. **C**onē quos possūt valere hec duo exempla que subiūgim⁹. Legit̄ in vītis patrum. qđ qui daz pīgrīn⁹ venit ad abbatez siluanū in monte syna. & cum vīderet fratres opantes dixit. qđ opamini cibuz qui perit. maria emīz optimaz pārtem elegit. tunc senex fecit ei dari codicez ut legeret. includens euz in cellu li. euz igitur transisset hora nona. circūspiciebat ille utz quis vocaret illuz ad cibum. & veniens ad se nez interrogauit utz fratres comedissent. cui respondit senex. tu homo spūalis es. & non necesse habes hanc escāz. nos autem tanqm carnales comedim⁹ & ideo opamur. qđ euz audisset cepit pīmitere. cui abbas. ergo necessaria est martha mārie. **I**tez abbas Johannes dicebat fratri suo maiorī. velle semper esse secur⁹ sicut angelī securi sunt. nichil operantes. sed sine intermissione deum collaudantes. & pīecto pallio suo intravit in heremuz. & post septimanaz reuersus est. & pulsavit ad hostiū fratris sui. qui quesivit. quis es tu. & ille rūdit. ego sum Jōhes. & frater dixit. Johannes angelus factus est. & ultra inter homīnes non est. ille autē pulsabat dicens quia ego sum. & non aperuit h̄ dimisit eū affligi. tandem aperuit ei dicens. si homo es iterum habes necesse opari ut vias. si autē angelus quid queris intra te in cellam. & ille statim pīniaz egit. **D**e somno vero corporis satis planuz est. quia pīgredō immittit euz. multi emīz ex pīgredīme conant ad dormienduz. euz tām dormire non possunt. **D**e somno vero corporis ad pīsens tria oīdem⁹. **P**rimo ostēdem⁹ ea que sūt reprehensibilia circa somnū. **S**ed oīdem⁹

ea que deberent homines cobibere a nimietate somni. Tercio que sunt necessaria ad hoc q̄ aliquid dormiat p̄ ut debet.
I Quinq̄ vero reprehensibilia sūt circa somnū. Primo nimietas somni. ad qd̄ ptinet illud p̄. xxxiiij. Nsqzquo piger dormis. Secundo reprehensibilis est circa somnū brutalitas. videlicet qn̄ aliquis dormit ut porcus. Vnde bñ. carnalis somnus & brutalis. & sicut dicit lechz. ab hominā nandus est seruo dei. Idez. Cauē m̄q̄ntu; potes serue deine sit somnū tu? ut requies lassi. sed sepultura corporis suffocati. Tercio reprehensibilis est tristitia in surgendo a somno. Vnde eccl. xxvij. Hora surgendi non te tristet. Cuarto reprehensibilis est pigricia in surgendo a sono. Vnde legit eccl. xxvij. Sicut hostiū verit̄ in cardine suo ita piger in lecto suo. Quinto reprehensibilis est circa somnū inopportunitas somni. ut qn̄ aliquis dormit qn̄ non esset dormienduz. ut in tempore orōnis. conē illud. i. p. iiiij. Esto te prudentes & vigilate in orōibus. Nel eum aliquis obdormit in sermone vel lectōne. iuxta illud eccl. xxij. cū dormiente loquīt̄ qui narrat stulto sapientiaz. Si stulto non habuiss voluntatez dormiendi per duos dies. tñ tempore lectōmis vel sermonis dormiret. Tempus etiaz in quo dormienduz non est temp̄ matutinuz est. illud em̄ tempus non est somno occupanduz. quia utile est & studio & orōni & diuīne laudi. & dei solatō freqūtius tempore illo recipitur. Ad p̄mum ptinet q̄ legit in job. viij. Si diluculo surrexeris ad deum. & omnipotentez fueris depeatus. statim euigilabit ad te. & pacatu; reddet habitaculuz tuuz. & sapientie. xvij. oportet p̄uenire solez ad benedictionem tuaz. & ad ortuz solis te adorare. p̄mo pauperi qui eis occurserit consueuerūt diuites dare. Sic dñs libentius eos exaudit. qui mane valde orant euz. Ad hoc autez q̄ matutina hora sit ydonea ad laudanduz deuz. ptinet illud q̄ legit Job. xxvij. Cuz me laudarent simul astra matutina & uibilarēt oēs filij dei. astra matutina sūt viri oēplatiū.

279
qui horis matutinis precipue laudant deus. ad hoc vero q
osolatio dei matutinis horis precipue recipiat. pertinet illus
Job. xvii. **N**icetas eum diluculo. Et illus ysa. xvii. De ma
ne vigilabo ad te. et exo. xvii. filii israhel colligebant man
na hora matutina. ad significanduz q tunc dulcedo spiri
tus sancti colligenda est. sicut corporz amatores stabilitate
corpus aliqui in mane gustando. sic dulce die spissancti in
mane stabilied est spus. **V**n ad heb. xiiij. Optimus est gra
stabilire cor. **T**ria autem sunt que derent homines cobi
tere a nimietate somni. Primo exempla. ad qd pertinet il
lud verbum augustini p[ro]p[ter]ius positum. Indecens est xpiano
si radius solis inueniat euz in lecto. Secundo hoc. q som
nus absq[ue] necessitate est tempis amissio. Vnde b[ea]t. qntum
ad debituz otinui pfect[us]. nichil ita depit de vita nostra qm
q somno deputat. In veritate somus est qsi quedaz spes
vel ymago mortis. Tercio debret cohibere homines a nimie
tate somni. multiplex malu q in scripturis legit ex somno ac
cidisse. et de hoc sufficiat ponere quinq[ue] exempla. Primus
exemplum est iudic. iiiij. de sysara. qui euz bibiss lac obdor
minuit. et interfecit aiael. clauo in cerebro ei defixo. Se
cundus exemplum est iudic. xvij. de samsone. quem dalida
fecit obdormire sup genua sua. et rasis. viij. erimbo capt[us]
est et exoculatus. Tercium exemplum est in iudith de holofer
ne qui dormiens. a muliere hebreia interfecitus est. Quar
tum exemplum est math. xxvij. Vbi apli somnolenti legu
tur christus amississe. Quintus exemplum est act. xx. de quo
dam adolescenti nomine euthico. q cum disputante paulo
grauii mergeret somno cecidit de tertio cenaculo deorsum
et sublatus est mortuus. **T**ria autem necessaria sunt
homini. ad hoc q debito modo dormiat. Primo necessarium
est ei. ut vigilando laboret. Vnde eccas. v. Dulcis est so
nus opanti. siue paiz siue multuz comedat. Homo ocio
sus affligitur. non solu dormiendo sed etiaz vigilando. Secundo
necessarium est ei. ut sobrie potu et cibo vtatur. Tercio ut

Sensus suos sobrios custodiat. Vnde bñ. Sobrium clum
Sobrii sensu sobrius sequit somnus.

Quod ociosus stultus sit et reprehensibilis. et que in occu-
patone sine attendenda.

Quartum capitulum.
Equus de peccato ociositatis. circa qd peccatum pri-
mo ostendemus qd stultus sit qui ocium diligit. Se-
cundo ostendemus qd ociosi hec semper reprehensi-
biles sint. pcpue tamen tempore gracie reprehensibiles sunt
Tercio tangemus ea que attendenda sunt alicui in occu-
patone qm vult eligere. Qm stultus vero sit qui ocium di-
ligit. ostendit nobis p. xij. ubi sic legit. Qui opatur
terram suam faciabitur panibus. qui autem sectat ocium
stultissim est. Non solum stultus est talis vel stultior sed
stultissimus. Primus ḡdus stulticie est. vitas suam negli-
gere ei necessaria non querendo. Secundus ḡdus est vi-
tam suam hostibus indefensam exponere. Tercius ḡdus
est. hostes qui eum interimant pascere. Nos tres ḡdus
stulticie habz qui sectat ocium. Vite enim eterne que futu-
ra est non puidet. hostibus etiam suis sez vicijs et demoni-
bus se exponit. ut iam ostendet. Hostes etiam suos nu-
tric. quia ocio via nutrunt et impugnant. sicut et anse-
res et etiam equi solent ocio impinguari. Et possumus assi-
gnare. xij. stulticias. que sunt in homine ocioso. Prima stul-
ticia est. qd ipse dyabolo locuz facit. conf illud apli. Nolite
dyabolo locuz dare. Vnde videt dyaboli societatem amare.
apud hominem occupatum non habz dyabolus ubi possit
esse. quia res pfecte occupata. non est capax alterius rel-
igio dicit Iero. Semper aliqui boni opis facito. ut te dy-
abolus inueniat occupatus. Ex hoc vero qd aliquis in se dy-
abolo locum facie. iam est indignus omni loco ppterq infer-
no. Vnde ppius locus ociosi est infernus sicut et dyaboli
qd sic potest ostendi. ostar qd ociosus celo non recipietur
celum enim merces erit tm eoz qui operari fuerint. Vnde
math. xx. Voca operarios et redde illis mercedem. In

paradiso etiam terrestri non recipietur. **Vnde gen.** ii. **eius**
 sit dominus deus tu⁹ hominem et posuit eum in padiso vo
 luptatis ut oparet⁹. In purgatorio etiaz non recipieſt⁹.
Vnde in ps. In labore homin⁹ non sunt ⁊ cum homib⁹
 non flagellabunt⁹. Ocioſi non laborant cū homib⁹. et ideo
 non flagellabunt⁹ euz homib⁹ in purgatorio. **H** euz demo
 nib⁹ in inferno. Ocioſus etiaz indignus est esse in mun
 do isto. **Vnde luç.** xiiij. de fidelinea sterili. succide eam. vt
 q̄ etiam terraz occupat. relinquitur ergo q̄ solum inferno
 digni ſunt oicioſi. **S**eunda ſtulticia eſt. q̄ oicioſus in tali
 ſtatu ſe ponit. q̄ brutis animalib⁹ inferior eſt quo ad hoc
 qd̄ brutis animalib⁹ licetuz eſt comedere. homo vero oicioſuſ
 ſo p̄hibet hoc apostolus. ii. ad theſſal. iii. dicens. **S**i q̄s
 non vult opari nec manducet. **I** domo oicioſus eſt veld ho
 mo mortu⁹. **Vnde ſcñ.** Ociū ſine litteris mors eſt et viui
 homis ſepultum. ⁊ ecclastes. ix. Melior eſt canis viuius
 leone mortuo. Leo mortuus eſt aliquis magnus oicioſus.
 cui p̄ualet canis viuius id est aliquis vilis ſtrenue opans
 ymo etiaz homo oicioſus eſt plus quaz mortuus. **Vnde in**
 ep̄la uide dicit⁹ de quibusdam. q̄ ſunt arbores autumna
 les. infructuose. bis mortue. Arbor in autūno plantata
 qn̄ fructuz facit ſero facit illum. ſic aliqui dum ſani ſunt.
 oicioſi volunt eſſe. ſed in articulo mortis tune p̄mo volunt
 fructuz p̄ne facere. ideo freq̄nter accidit q̄ abſqz fructu
 deceidunt. ⁊ tales homies infructuosi q̄li bis mortui ſunt
 quia non ſolum mortis temporalis. ſed etiaz eterne ſunt debi
 torcs. in quo deterioris ſdictōnis ſunt qm̄ bruta animalia.
 Illa enim ſolaz mortez tempalem debent. **T**ercia ſtulticia eſt
 qd̄ ex negligentia excolendi ſe fructuz ſuiipuis amittit.
Si quis vineam haberet. in qua mille afimatas vini poſſet
 colligere. valde reputaret ſatu⁹ ⁊ in felix ab omnibus. ſi
 ex negligentia excolendi caſ. fructū illum amitteret. fru
 ct⁹ quem quis in ſe colligeret. ſi ſe diligenter excoleret.
 p̄ualeret vino regni vni⁹. qm̄ ſatu⁹ eſt g. q̄ ex negligentia

tantum fructum amittie. quem in se colligere possit. multum deberet ostendandi talis. Ideo dicit seneca. Turpissima industria est que per negligentiam sit. Turpissimam ideo vocat eam. quia est erubescencia plena. nemo est ita pauper qui de fructuoris sui ditari non posset si bene excoleret illud. Vnde p. xij. De fructuoris sui unusquisque replebit bonis. Ex ore suo possit homo colligere. viij. genera fructuum valde preciosorum. non solum per annum vel per menses. sed etiam singulis diebus. si quis bene excoleret os suum. Primus fructus est dei laudatio. Secundus est graciarum actione preciositas vero horum fructuum ex hoc manifesta est. q[uod] celestes arbores tales fructus ferunt. ibi enim sonat graciarum actione. et vox laudis iuxta verbum prophetae. Tercius fructus est oracio. cuius fructus preciositas manifesta est. ex hoc q[uod] ab angelis in celis defertur. Vnde thobie. xij. dicit angelus. quando eras cum lacrimis. et sepeliebas mortuos ego obtuli orationem tuam domino. non est vile exemplum vel donum. q[uod] a tantis nuncius deo presentatur. Ex virtute etiam orationis manifesta est preciositas huius fructus. de qua dicit gregorius. magna virtus orationis que effusa in terris in celo operatur. Quartus fructus est confessio. cuius fructus preciositas per hoc. q[uod] deus vult fructus istum semper ante se habere. Vnde in psalmis. Confessio et pulcritudo in aspectu eius. ostieuerunt diuites. quoniam diversi fructus portant ante eos. illum retinere ante se quae pre ceteris amant. Ideo autem dominus ita amat confessiones. q[uod] confessio efficaciter et custodit pulcritudinem. preciositas etiam huius fructus ex hoc per hoc. q[uod] nullus deo displicet q[uod] non placeat ei. si fructum humilis confessionis ei offerat vel etiam offerre proponat. Vnde in psalmis. Dixi confitebam ad te. me in iudeo. et tu remi. impie. per me. Latro dum in cruce humiliatus confessiones deo obtulit. a patibulo inferni se absoluimus. et regnum eternum meruit. Quintus fructus est modestia. que in hoc attendit ut homo modus ponat in verbis suis quo ad quammodum loquatur qualia debet loqui se. vera. et quod ad dei

sunt gloriam et proximi utilitatem. et ut loquatur qualiter debet loqui se, non clamore. pretiositas huius fructus patet ex hoc quod legit in psu. **N**isi moderat sermones suos prudentis simus est. **S**extus fructus est abstinentia. cuius fructus precepsitas patet ex hoc. quod tanta virtutis est abstinentia. quod vitam hominis prolongat. **V**nde in ecclesiastico. **N**isi abstinentis est. adiciet virtus. talis virtutis dicuntur fuisse fructus arboris solis et lune. de quibus legit in hystoria alexandri. **S**acerdotes enim solis et lune. fructibus illis reverentes referuntur vixisse annis quadragesimatis absque lesionem. **S**eptimus fructus est fraterna eruditio. fructus istius specialiter ferre volunt ipsi lignum vite scilicet ipse filius dei. m. i. eam in ciuitates et viros proximos ut ibi predicem. ad hoc enim veni. **D**ecauus fructus est fidelis reclamatorem. quoniam homo videt iniurias inferri deo vel primo. **P**reciositas vero huius fructus manifesta est ex eius rareitate. pauci enim inueniuntur qui istius fructus habeant. **V**nde in psu. xx. multi misericordes vocantur. viri autem fideles quis inueniet. **V**idem quotidianie fratres nostros cambo dilacerari et non est qui reclamet inde a detractoribus. ymo plus est. videm ipsum deum a lusoribus crucifigi. et non est qui inde loquatur. illi qui solo verbo posse haec dei stumelias impedire. non curant de hoc loqui. **Q**uarta stulticia ociosi est. quod ipse se expositus absque defensione hostibus suis. ociosus est sicut signum ad sagittas. potest enim a demonibus vindicari sagittari. **V**nde potest dicere illud treu. iii. tetendit arcum suum et posuit me quasi signum ad sagittam. occupatus velut quidam clipeus est contra sagittas dyabolii. **V**nde poeta. **O**cia si tollas perire cupidinis arcus. est etiam ociosus velut castor absque muro. Veribus est dyaboli. vires adquiescentes habitantesque secure. homo vero occupatus. est velut castor bene clausus. **V**nde Aug. Non facile capit a temptatore. qui bono vacat exercicio. homo ociosus non tam vni hosti expotus est sed etiam pluribus. **V**nde habetur in vita patrum. quod dixerunt seniores

opantem monachiz demone vno pulsari. ociosuz vero in numeris spiritibus deuastari. **Quinta** stulticia est. qd cum ipse valde pauper sit. t nichil lucretur taz large expendit res valde p̄ciosas sez tempus suū. et bona sua naturalia. **Vnde** in hoc negocio nichil est dteri⁹ ocio. qd non solū noua non acquirit. sed etiaz parata cōsumit. **Sexta** stulticia ociosi est. qd ipse se facit quasi receptaculū omnī sorduiz. **Vnde** bñ. Ommū temptatōnuz t cogitatōnuz malaz. t muti liū sentina est ocuiz. In sentina sordes recipiunt in nauis bus marinis. sic cor ociosi qsi om̄es sordes recipit vicioz. Licet autē ocii origo possit esse omnū p̄ctōz. speciali-
ter tam occasio est istoz p̄ctōz. sez luxurie. verbositatis nugaz. et curiositatis. t superbie. De p̄ctō luxurie habo m⁹ ex⁹ in dauid. qui duz occupat⁹ fuit bellis continēs. Fuit. postea vero tempus ocij adulteriuz omisit. Ut legi-
tur. ij. rez. xi. Salomon etiaz dū occupat⁹ fuit circa tem-
pluz t alia edificia. non ita infatuat⁹ fuit in amore mulie-
ruz. vt postea qn fact⁹ est ociosus. Poeta etiaz dīc. Quae
ritur eḡstus. quare sic factus adulter. In p̄mptu causa
est. desidiosus erat. Et ezech. xvii. hoc fuit iniquitas so-
dome sororis tue supbie. saturitas panis. abundantia. t
ocii. De verbositate t curiositate legitur. j. ad thim. v.
Adolescentes viduas deuīta. t subdit⁹. discunt em⁹ circu-
ire domes. non solū ociosi. h̄ etiaz vbose t curicse loq̄ntes.
que non oportet. De nugis vero dicit beatus bñ. Ociosi-
tas est mater nugaz. nouerca virtutū. De superbia vero
dicit⁹ in ps. In labore hominū non sunt t cum hominibus
non flagellabunt⁹. ideo teniūt eos superbia. **Septima** stul-
ticia ociosi est. qd ipse secum vult habere qui eum de maliciā
instruat. vnde si sapiens sit non faciet mala. **Ociositas**
quasi quedaz magistra malicie est. **Vnde** eccl. xxxij. Ser-
uo maluolo tortura t opdes. mitte eum in operitō nez ne
vace. multam em⁹ maliciaz docuit ociositas. **Octaua** stul-
ticia ociosi est. qd cū ipse sit submersus in p̄fundo stulticie

siue malicie. non vult tamen porrigitur manus ad labores. licet aliter euadere non possit. **Vnde** seū. a stulticia nemo emergit. nisi manus porrigitur ad laborem. **I**domo ociosus qui non vult se occupare ut a pētō possit exire. tali stulticia laborat qua laboraret ille qui cecidisset in aquas profundas. et pigritaret manus porrigitur ad arborez sibi proximaz. euz tamen aliter non posset a naufragio liberari. occupato bona. lignū vite est his qui apprehenderint eas. et frustra laborat ociosus ad execundaz a peccatis nisi se occupet. **N**ona stulticia ociosi est. qd ipse quiescit qn laboranduz esset sez in p̄senti. et ideo laborabit qn esset quiescenduz sez in futuro. in quo similis est illi qui dicit psa. xiiij. sedebo in mōte testamenti in lateribus aquilonis. cui dicit beatus bñ. **D**impudens et imprudens. milia milium ministrant ei. et decies centena milia asistebant ei et tu sedere p̄sumis. mūdus iste locus laboris est. **Vnde** Job. v. **I**domo nascit ad laborem et aius ad volanduz. **Vnde** dictuz est ad adam qn erit ei ciendus de paradiſo et ponendus in terra ista. In sudore vult tuus vesceris pane tuo. **D**ecima stulticia ociosi est. qd ipse vult deuz quodammodo p̄ire. dum sol vult quiescere et non laborare. cu domīnus sex die bñ operat sit. in vii. requieuerit. **Vnde** gen. ii. compleuitqz de die. vii. opus suuz qd fecerat. et requieuit ab omni opere qd patravit. **V**ndecima stulticia ociosi est. qd ipse refugit illud qd est iocunditas et sanitas. tam anime qm corporis sez moderatū laborem. **D**uodecima stulticia ociosi est. qd ipse diligit illud vnde dei maledictionem incurrit. et vnde in universitatem vicioz incidit. **A**d pmū pertinet qd legit math. xxi. de fineulnea qm domīnus maledixit. ideo qd est sine fructu. **A**d scdm pertinet illud verbum. bñ. **S**uma mentis malicia est ocūi m̄mers. **S**equuntur videre quare potius reprehensibiles sint. qui tempore gracie sunt ociosi. qm qui fuerūt ante ociosi. Illos reprehendit paterfamilias. quos ociosos inuenit. xij. hora. per quos significant illi qd sūt ociosi in tpe

gracie. Et possunt sup hoc quatuor causas assignari. Prima causa est hoc. q dñs dedit nobis formam iam laborandi et exempluz. Vnde ad phil. ii. eximamuit sicuti p̄m formaz serui accipiens. Magna superbia esz. si vellet quiescere seruus ex quo laborat dñs. Vnde math. x. Non est discipulus super magistrum nec seruus super dominum suum. Secunda causa est. quia tempore gracie sumus serui empti. et ideo magis ad labores tenemur. Vnde apostolus. Empti estis pretio magno. Tercia causa est. quia melior merces nobis permittitur. inde pmittebat terra. nobis vero pmittebat celum. Vnde math. iii. Pemittentiaz agite. appropinquabit enim regnum celorum. Quarta causa est. quia eti spualibus qui erant in veteri lege. pmitteretur regnum celorum sub figura terre pmissionis. tñ illa multum illis differrebat. non enim accesserunt mercedem suam usq post passionem xp̄i. nimis erat longa via in paradisu. qn oportebat ire per infernum. H modo in momento uno luerat aliquis paradisu. ut cum post rez baptismi decedit. vel cum post tantam occidit. que sufficiat ad deletiōem culpe et pene. Vnde bñ. in psalma ecclesie. Labor meus vir est vni hore. eti amplius pre amore non sencio. Vnde luc. xiiii. Misit dñs seruū suū horacene dicere inutatis ut venirent. quia iam parata sunt omnia. Idora cene est tempus gracie. in quo omnia sunt para ta. qz nichil amplius necesse est ad hoc. q aliquis ad eternam cenam introducatur. nisi q manus suas lauerit id est purgatus pfecte fuerit. Sequitur videre q attendendum sit in occupatōne qm aliquis eligit. Tria autem attendenda sunt circa eam scz q occupet. Vnde Jeroy. Semp aliquid boni facito. ut te dyabolus inueniat occupatum. et ut tediuz remoueat. iuxta illud verbum seū. Occupatōne bonarū arcuiz occupandi sumus. quociens male habet inherētia impaciens sui. et ut utilitatem habeat. p vitando enim ocio ociosa scētari. ridiculum est ut dicit bñ. id est. non tam modo agendum est. ut cum aliqua delectatione vel sine

287

grandi nausea dies transigatur. ¶ Et ut etiam de pacta dieta
ad pfectus mentis semp aliquid in conscientia resideat. ali-
qui d in thesauꝝ cordis q̄tidie ogerat. magis attenden-
dū est etiaz in occupatōe q̄ occupet aīm q̄ q̄ occupet cor-
pus. Item h̄m bñ. meliora sunt exercicia spūalia q̄m cor-
poralia. et inter corporalia melius est q̄ silius est spirituali-
bus ut scribere. Et notanduz q̄ qui dām nolunt operari. q̄z
hoc sibi dedec̄ reputant. credunt enim honorabiliores bur-
genses esse illos qui nichil agunt. nisi q̄ comedunt et bi-
bunt. et alijs delicijs intendūt. Sed eadem ratione por-
cos possunt pferre equis et ceteris animalibus qui nichil
agunt. nisi q̄ comedunt et bibūt. et in veritate tales homi-
nes p̄r porcos etiaz significant math. viij. ubi dicunt de
mones domino. si eicis nos hinc mitte nos in gregem por-
cos.

¶ De vicio dilatōnis. ¶ Quintuz ca^o.

¶ Equit de vicio dilatōnis. quo vicio multuz labo-
rat genus humanū. Vnde sc̄i. Nemo quicq̄ ha-
bet facti. in futuꝝ enim nostra distulim⁹. Et no-
cet hoc vicuꝝ multuꝝ homini. Vnde versus. Et nocet et no-
ciuit semper differre paratis. Itz qui non est hodie cras
minus aptus erit. Due autem sunt species dilatōnis. que
multum nocent homib⁹ sez dilatō ouersionis et dilatō con-
fessionis. de quibus modo psequemur. De prima legitur
eccl. v. non tardes ouerti ad dominū. et ne disperdas de die
in diem. subito enim veniet ira illius. et in tempore vindic-
ete disperdet te. Et eiusdem. xvij. Ne demoreris in erro-
re impior⁹. et xxj. Fili peccasti. non adicias itz. Et de pri-
mis depare dominū ut tibi dimittant̄. Ad eandem dilatōez
potest referri illud ysa. xxvij. Erat eis verbuꝝ domini
manda remanda. manda remanda. ex pecta reexpecta. ex
pecta reexpecta. modicum ibi. modicuz ibi. ut vadant et
cadant retrosum et derulant̄. Verbuꝝ domini multis est
occasio huiōi derisionis. multi enim quā admonentur de sua
dūlione rūdent dño ad min⁹ facto sic. māda remanda et.

Lauda h̄m

Hoc peccat dyabolus ut dum differunt venire ad deum.
 vadant ad infernum. et cadant retrofū id est improuse moriantur. et occantur id est irrecupabiliter damnentur. Ad ean
 dem dilatōnem p̄tinet illud verbiꝝ augustini loquentis ad dñm. non erat q̄ tibi respondere dicenti michi. surge qui
 dormis. nisi verba somnolenta et lenta. modo. ecce modo. si
 ue paululuz. sed illud modo non habebat modum. et illud
 paululuz ibat in longuz. Itēz aug⁹. de eadēz dilatōe. diffie
 rebaz de die in diez vuiere in te. et non differbaz in memet
 ipso mori. et illud seū. Cūndaz tunc vuiere incipiūt. cum
 desinenduz est. q̄daz autēz desierūt aīḡ incipere. et illud
 sopho. iiij. vox cantantis in fenestra et coruus in suplimari.
 domīn⁹ stat ad hostiuz dom⁹ p̄tōris et pulsat. Vñ apōc.
 iii. Ecce sto ad hostiuz et pulso. si quis audierit vcez me
 az. et aperuerit michi ianuaz ītroibo ad illuz. **C** Duo ve
 ro sunt q̄ impediūt ne domīn⁹ intret ad p̄tōrez. Primuz
 est hoc. q̄ p̄tōr habz oculuz ad p̄spem et leta. cum poci⁹
 deberet habere ad tristia sez picula que sibi īmimēnt. Vñ
 ecclias. viij. Cor sapientium vbi tristitia est. et cor stultoruz
 vbi leticia est. et ista cogitatō d̄r in p̄dicto vbo sopho. vox
 cātantis in fenestra. et impedit ne dñs ad p̄tōrez intret.
Ex h̄m⁹ de h̄ in ciuitate ierusalem q̄ oculuz h̄bat ad leta
 Vñ gaudebat cū dñs fieret p̄ ea. Vñ luc. xix. Vidēs ihs
 ciuitatez fleuit sup eam. dicens. qz si cognouisses et tu.
 Et q̄dez in hac die tua q̄ ad pacēz tibi. **S**ed d̄m q̄ impedit
 ne dñs intret ad p̄tōrez ē perstinatō. et ista perstinatō ē
 velut coru⁹ īsuplimari. dicens dño pulsanti ad hostiū.
 eras eras. puenit autē ista perstinatō ex hoc q̄ p̄tōr re
 promittit sibi lōgaz vitaz. Vñ eccl. xxix. repromissio neq̄
 suma m̄l̄tos p̄ didit. ymo etiā in otumelia īpī largitoris
 expēdit. et futurz tp̄ in otumelia ei⁹ es p̄dere dispoit. q̄
 frōte ḡ p̄sumit q̄ d̄⁹ q̄ ista nouit dēat sibi lōgaz vitaz dare
 Ad hanc dilatōez etiaz p̄t̄ referri q̄ legit p̄u. iii. Ne di
 cas amico tuo. vade et eris reutere. cū statim possis dare.

209

Cuius valeant ad conuerzionem accelerandam.

Lato vero sūt que deberent homīnes mouere ad accelerandam ouersioneꝝ. Primuz est mortis incertitudo. **A**nde luē. xii. Estote parati. quia qua ho-
ra non putatis si. ho. ve. Et mat̄h. xix. Veniet dominus seruū illius in die qua non sperat. et hora qua ignorat. Et iteꝝ luē. xii. dicit̄ illi qui dicebat aie sue. **A**nima mea multa bona habes reposita in annos plurimos re. co. Et. **S**icut
hac nocte rep̄tent animaz tuam a te. que autem parasti
cuiꝝ erunt. et ecclias. ix. nescit homo finez suuz. si sicut pi-
sces hamo. et sicut aues ὄphendunt laqueo. sic capiunt
homīnes in tempore malo. Et señ. **N**escis quo loco te mors
expectet. ideo tu eaꝝ omni loco expecta. cum nesciat homo
quo loco mors debeat ei occurrere. nesciat homo quo loco
eaꝝ magis debeat expectare. in omni loco expectanda est.
Ande señ. Juuenes morteꝝ habent a tergo. senes añ oculos.
licet illud non videat qđ a tergo est. nichilomin⁹ tñ
nocere potest et etiam amplius quaz qđ est ante oculos. sic
mors iuuemibus timeuda esſt ut sc̄mitus. licet illi non ad
vertant. et hoc est vnum qđ multum deberet homīnes moue-
re ad acceleratōneꝝ conuerzionis. qđ tot homīnes defundi-
sunt. qui bene p̄ponebant se quandoqđ facturos peniten-
tiam. et preoccupati morte non fecerunt. nec de cetero vi-
quam facient. nimius est thezaur⁹ quez fatuus homo tan-
to discrimini subicit duꝝ differt ouersioneꝝ suaz.

Ecundo deberet homīnes mouere ad acceleratōneꝝ
conuerzionis. multiplex bonum qđ p̄uenit in de. de
quo bono legit̄ treñ. iii. bonū est viro cuiꝝ portaue-
rit iugum domini ab adolescentia sua. **D**ecto vero bona sunt
que sequuntur ex hac acceleratōne. Primuz est quod bo-
nitas alcius et profundius infigitur eo qđ inuenit subie-
ctum magis tenerum. **A**nde versus. Quo sensel imbuta
est recens seruabit odorem. Testa diu. Secundum est.
quod homini iocundum est bene vivere. **A**nde sapiens.

Optima forma viuendi elegenda est. q̄ iocundū reddet
 assuetudo. ante assuetudinez molestuz est equis ambulare
 adeo ut oporteat vincula ponī in pedib⁹ eccl⁹. postq̄ vero
 obueti fuerint facile est eis. Similiter pueris in principio
 molestū est addiscere. adeo q̄ verberib⁹ oporteat eos ad b⁹
 opelli. postq̄ vero obuerint. amore frāz p̄iam suaz re-
 linquunt. et multas paupertates et molestias sustinent ut ad
 discere possint. Sic bene viuere q̄ p̄mo homiez molestat.
 p̄ assuetudinez fit homini iocundū. Terciū bonuz est q̄ ho-
 mo secure viuit. Vnde sc̄n. Pulez est ante mortez obsuma-
 re vitaz. Deinde expectare secure reliquaz t̄pis partez. De
 hac securitate legitur p̄. xv. secura mers quasi uige con-
 tinuz. Quartuz bonuz est. q̄ homo deo duci⁹ scriut et di-
 uci⁹ bene viuit. Vnde Aug⁹. Quid differe in cristianuz
 longa vita erit si ipsa vita bona sit. utiqz si longa erit me-
 lius bona erit. In veritate q̄nto habitur⁹ es longiorez vi-
 taz. tanto ampli⁹ desiderare debes ut bona sit. sic aliquis
 q̄nto amplius habet de vino. tanto amplius desiderare de-
 bet ut bonuz habeat. et amplius displicet sibi si corru mpa-
 tur. Quintum bonum est. q̄ gratus est scriuicuz eccl⁹ deo
 qui cito ad eum conuertunt⁹. Illi enim de puro et optimo
 vite sue. et quasi de Hore et virginē deo offerunt. qui autem
 tarde volunt conuerti. quasi feces deo reseruant. qui time-
 re possunt ne de fecibus calicis ire domini bibant. iuxta il-
 Ind p̄. fer eius non est exinanita bi. o. p. e. Iſti de vita
 sua p̄mo offerunt q̄ pulcri⁹ est et melius in ea dyabolo vel
 mundo tanq̄ domino. reliquias vero volunt dño offerre
 illud sez de quo mundus non curat. cuz en ea optima et ele-
 cta debet esse. Vnoꝝ in ecclesiastico. fili si habes bñfæ tecū
 et dignas deo oblatōnes offer. et in libro muoz. Omnia que
 offeretis de decimis et in donaria domini separabitis. opti-
 ma et electa erunt. De illo qui q̄ deterius est deo offert
 dicit dominus in malachia. offer illud duci tuo si placue-
 rit ei. ac suscepit faciem tuam dicit domin⁹ exercituz.

29i
✓

Et iterum ibidem. male dictus qui habet in grege suo masculum. et vocum faciens immolat debile domino qui rex magnus est. dicit dominus exercituum. precipue placet deo seruicius uiuenum. Unde dominus math. xix. Similiter puulos venire ad me. et nolite prohibere eos. et xxiiij. non quia legistis. quia ex ore infantium et lactentium profecisti laudem. Sextum bonum est quod homo moritur certitudine spei et salute sua. econtra incertus moritur qui in fine penitet. Unde augustinus. si quis positus in ultima necessitate voluerit accipere penitentiam. et accipit et hinc vadit. fateor vobis. non ei negam quod petit sed non presumimur. penitentiam dare possumus securitate vero non. Non dico damnabitur sed nec dico liberabitur. Vis ergo a dubio liberari. age penitentiam dum sanus es. si sic agis. ego dico tibi quod es securus. cum penitentiam egisti eo tempore quo peccare potuisti. Si vis agere penitentiam quando peccare non potes. peccata te dimiserunt non tu illa. Item Augustinus. Due res sunt. aut ignoratur aut non ignoratur. quid horum futurum sit tibi nescio. tene certum et dimittit incertum. Septimum bonus est. quod ignis purgatorum evitatur. licet ille qui tarde conuertitur saluetur. sic tamen salutis erit quod si per ignem. id. ad cor. iij. Octauum bonus est maius premiu[m] recipit. hoc enim deus unum melius remuneret eos qui sibi duci sunt huius erunt. et licet saluet qui tarde conuertitur si vere tamen sicut ille quod cito conuertitur. cum in domo prius celestis mansiones multe sunt.

De mala obuetudine
Ercio deberet homines mouere ad acceleratores duces
sionis magnum piculum male obuetudis. quod piculum
manifestari potest ex diuersis testimonijs scripturarum
quod subiungentur. Legitur iob. xx. ossa eius implebuntur vicinis ad
lescetie eius. et cum eo in puluere dormiet. Vicia adolescen-
tie si homo in his permanueret. sunt silia gutte quod ossa subintrantur
que vix curatur. unde talia vicia non relinquit hominem
dum vivit. Unde pueriorum. xxiiij. proverbiu[m] est. Ado-
lescens iuxta vias suas. etias cu[m] senuerit non recedet ab ea.

Vnde narrat hystoria grecorū. q̄ alexander magnus erere
 non potuit morib⁹ ⁊ in cessu leonidis pedagogi sui. ⁊ vi-
 ciis quibus parvus fuerat infect⁹. Et in jeremias. xiiij. Si
 mutare potest ethiops pellem suam. aut pardus varia-
 tes suas. ⁊ vos poteritis benefacere cum didiceritis ma-
 lum. a medicis etiaz dicit⁹. q̄ consuetudo sit altera natu-
 ra. De natura autem dictum est. naturam expelles furca
 tamen usq; recurret. Et secundus aug⁹. dum consuetudi-
 ni non resistitur fit necessitas. Quancū sit periculum male
 consuetudinis ostendit nobis glosa super matth. xxvij. vbi
 petrus in prima negatione dicit. Nescio quid dicis. in se-
 cunda cum iuramento negat. in tercia detestat⁹ et iurat⁹.
 q̄ non nouerit hominem. Perseuerare in peccato ut dicit ibi
 glo. dat incrementuz sceleruz. et qui minima spernit ead⁹ it
 in maiora. Ad ostendenduz etiaz picula male consuetu-
 dinis valere possunt que d lazaro legunt̄ ioh̄is. xi. Lazarus
 enim figuraz tenet eoz. qui sunt in peccato male consue-
 tudinis. de quo dicit martha. domine iam fetet. lapis eti-
 am ei erat superpositus. Ligatus etiam erat manus et pe-
 das institis. ⁊ facies eius erat velata sudario. Et ista q̄tu-
 or spiritualiter reperiuntur in homine qui est in peccato ma-
 le consuetudinis. Natura enim ipsius quasi corrupta est a-
 do ut ei sapiente que debuerunt ei des pere. ⁊ ea despiciant⁹
 que debuerūt ei sapere. Vnde fetidi sunt coram deo et an-
 gelis eius. sicut corpora corrupta hominibus fent. Un-
 do in psalmo. Corrupti sunt ⁊ ab hominibus facti sunt in
 iniquitatibus suis. nimis tarde adhibetur sal. vel mirra pe-
 nitentie hominibus qui sunt in peccatis consueti. sicut ear-
 nes tarde sale conduntur que iam scaturiunt vermibus. Ho-
 mo etiam qui est in peccato consuetudinis. habet velut ma-
 gnū lapidem supra scipsum positum. scilicet ipsam mas-
 lam consuetudinem. Vnde sup̄ Ioh̄. xi. dicit glosa. q̄ dñs
 tremuit lacrimat⁹ est. ⁊ clamauit. qz difficile surgit quez
 moles male consuetudinis premit. Homo qui in peccato

male ſuuetudinis eſt. ſimilis eſt illi qui in puteo cecidit.
 ſuper cuius os magnus lapis eſt poſitus. **Vnde** in ps. Non
 me demergat tēp. a. neq; abſor. me pfun. neq; vr. ſup me
 pu. os. **T**empeſtas aque hominem demergit. in conſenſu
 peccati mortali. pfundum abſorbet. euꝝ pctō peccato ad
 ditur. puteo vrget os ſuuz. quando homo in ſeruitutem
 male conſuetudinis redigit. manꝫ vero et pedes habet ta
 lis ligatos iſtitis. ppter magnas diſſicultatez ad bene ope
 randuz que in eo eſt. **Vnde** aug. Ligatus eram non fer
 ro alieno. ſed mea ferrea voluntate. **F**aciez etiam habet ve
 latam ſudario. quia ex hoc q; diu in tenebris pctōz fuuit.
 ſpiritualez viſuz amifit. **H**omo peccatis affuetus eſt velue
 equus effrenis qui eſt in curſu. nec defacili potest retineri
Vnde ſe. viij. Nullus eſt qui penitentiaz agat ſuper pēto
 ſuo. dicens. q; feci. ſed omes ouersi ſunt ad curſum ſuum
 quaſi equus impetu vadens ad pluꝫ. In quanto pīculo ſit ca
 lis homo ostendit ps. ibi. **N**ie illorū tenebre et lubricum
 et angelus domini perſequens eos. mir eſt ſi non ea dat. q;
 per viaz tenebroſaz et p̄cipitez et lubricaſ vadiſ. et incellan
 ter impelliſ a forti tempeſtore. euꝝ ipſe ſit debiliſ. **V**ere
 potest dicere illud. Domine vim pacior. et trahi videt ab
 ipſa ſuuetudine ad interituz. **Vnde** pū. xxix. et qui trahū
 tur ad interituz liberare ne ceſſes. Peccatuꝫ ante ſuuetu
 dinez eſt ut funiculus. ymo ut filia ſtupeſ ſuuetuſ ſta
 tus in quo eſt poſt ſuuetudinez. **Vnde** yſa. v. Ne qui tra
 hitis iniquitatem in funiculis vanitatis. et quaſi vinculuz
 plaustri peccatuꝫ. Peccatuꝫ conſuetudinis eſt velut vim
 culum plaustri. q. x. boues id est. x. p̄dicatores vix rumpe
 re poſſent. **N**on dicit glo. ſup illū locū. merito iniquitas
 in funiculis vanitatis erabitur. quia peccata peccatis con
 nectunt et iama ſunt ut fila araneaz. Si exire volimus
 tanq; vinculiz ſolidiſſimiſ te nemur. **P**ermetiaꝫ ſuuetudi
 nis eſt velut languor inueteratus. qui difficile curatur.
Vnde ecclæſtici. x. Languor plixioꝫ grauat medicum.

Sed breuez languorez precidit medic⁹. Itēz in ecclesiasti-
co. xviii. an̄ languorez adhibe medicinaz. Et seū. mīn⁹ ne
gocij haberet medic⁹. si ad recens vulnus medelam adhi-
beret. Nemo difficulter ad naturaz reducit⁹. nisi qui ab il-
la defecerit. et math⁹. ix legit⁹. q̄ discipuli non potuerunt
expellere malignuz spm a quodaz. in quo fuerat ab infan-
tia. Et basilius magn⁹ dicit. q̄ sic non pōt aliquis dedi-
scere mīnam līnguaz. sic vix longam peccati ūsuetudinem.
tanta est vis consuetudinis. vt q̄ homo ūsueuit facere
vigilans. q̄nq̄z facit dormiens. et q̄ ūsueuit viuens. inter-
duz faciat moriens. Vnde refert⁹ de quodam medico eū
debebant⁹. xiiij. libre ad tres annos soluende. q̄ euz labora-
ret in extremis. ⁊ amonereſt vt ūsiteret⁹ ⁊ eukaristiaz fu-
meret. nichil aliud ab eo poēant extrahere nisi. xiiij. libras
ad tres annos soluendas. ⁊ sic loquens expirauit.

Quod ouersio dilata sit difficilior accelerata facilior.

Quarto deberet mouere homines ad accelerationem
ouersionis. hoc q̄ ouersio dilata difficilior est ac-
celerata vero facilior. Vnde beda sup luç. Dyabo-
lus q̄to diuci⁹ possidet tāto difficiili⁹ dimittit. ⁊ iter⁹. q̄n-
to eici⁹ tanto facili⁹ dyaboli dominuz eiūtat⁹. sicut optim⁹
mod⁹ occiden di serpentez materialez est p̄ otritōem ca-
pitis. sic optim⁹ modus vīncendi serpente īfernalem est
p̄ otritōem capitis iphi⁹. tunc caput eius oterit⁹. cum in
p̄incipio ūflet⁹ ipē deuincit⁹. Vñ dominus diē ad serpen-
tez de muliere. Ipsa oteret caput tuuz. Et Jeromimus.
Lubricus est antiqu⁹ serpens. ⁊ nisi capite teneat⁹. statim
illabit⁹. Et eccl. xxv. Non est caput nequius super caput
colubri. et cañ. ii. iubet dñs capi vulpeculas. Et. j. reg⁹.
xvij. Legit⁹ dauid pēussisse goliaz in fronte. ⁊ sic euz inter-
fecisse. In fronte dyabolū p̄cutit. q̄ in p̄incipio vite ūe euz
deuincit. h̄ velud in calcaneo vult euz p̄cutere. q̄ in fine vi-
te ūe querit eum vīncere. Phārao autem populum iūdeo-
rū in morte primogenitorum dimisit. vt legitur exo. xij.

per alias plagas non dimisit euz. nec dyabolus populum
 cristianuz pfecte dimitet. donec ecclesia studeat correcti
 omni paruulorū. et laboret ad interficienduz peccata duz re
 centia sunt. **D**uodecim vero sunt. que faciunt ad hoc q̄ con
 uersio dilata sit difficilior. **P**rimuz est induratio. puerilis
 em̄ etas tenera est. & susceptibilis imp̄issionis. semilis vero
 dura est. **V**nde eccl̄. xxx. curua ceruicem filij tui in inuen
 tute. & tunde latera eius dum infans est. ne forte induret
 dñe adduci si curua est. cravatam vero postq̄ desiccata est.
 Si curua sit impossibile est ad rectitudine reduci. sic par
 uuli corrigi possent. si diligentia debita adhiberetur. **D**e
 semib⁹ vero in malitia sua induratis. non multū speranduz
 est. om̄is mal⁹ anim⁹ pulsq̄ indurescat malitia eius. molli
 ri potest. sed postqm̄ indurauerit desperanduz est id est non
 multum sperandum. **S**ecunduz faciens ad difficultatez
 conuersionis. est hoc q̄ contrarium gracie dei iam occupa
 patuit hominez. ideo dei gracia difficultius in eo recipit. sic
 materia que habet aquam difficultius accipit ignem. qz ignis
 inuenit ibi q̄ sibi repugnet. sicut est manifestū in can
 dela mafacta. **D**efacili capiē castiz in quo nullus repu
 gnat. & defacili vestis rectam formaz suscipit. que nōdum
 prauaz suscepit. in paruulis vicia nondum sunt. vel si sunt
 parua sunt. ideo defacili possunt extirpari. **I**deo dicit in
 ps. Beatus qui tenebit & allidet puulos suos ad petras.
Tercio facit ad hanc difficultatē. hoc q̄ ille qui dui diste
 lit conuerti. dissipauit in se bona nature. virtutes enim na
 turales quas habebat in puericia amisit. scilicet virginita
 tem. innocentiam. humilitatem. ppter quas virtutes dicit
 dñs math. ix. **S**inice puulos venire ad me et nolite prohibe
 re. taliū em̄ est regnuz celoz. sez illorū q̄ hñt p grāz. ea q̄
 hñt puuli p naturā. facilis est aliquē ditari q̄ntū ad diuini
 as hñi seculi. q̄ hñ multa bona sibi dimissa a pentebo. qm̄
 illum qui bona paterna iam osumpsit. **S**ic paruulus qui

296

bona nature bz. Facili? ditari potest diutijs spiritualibz.
quaz ille qui peccando bona nature osumplit. **D**uarto fa-
cit ad difficultatez hanc. hoc q̄ ille qui differt ouerti ha-
bet vas min? ydoneuz. cui dom? libenter infundat balsa-
muz gracie sue. **V**erisimile em? est q̄ vas cordis q̄ diuci?
immundiciaz peccati continuit. ad grām suscipienda? minus
sit ydoneuz. null? libenter infundit balsamuz vasi qd̄ diu-
tinuit lutū. **Q**uinto facit ad difficultatem istaz. hoc qd̄
qnto aliquis diuci? in peccato manet. tanto ampli? onera-
tur peccatis. qz pētō quod per pñiam non diluitur. suo
pondere ad aliud trahit. **N**on onus t pene t culpe crescit
in pētōre. t ideo min? semp pōt surgere a pētō. precipue
euz ipē semp debilioz fiat. t hoc est vnuz vnde multuz appa-
ret. qm stulti sint illi qui differunt ouerti. ille em? q̄ non
pēt leuare on? pētōz qn? min? est. quomodo leuabit illi
qn? manus erit. **V**nde legit in vitis patr? q̄ beatus arsem-
ius qui habitauit in heremo sicie. talez vidit visionez. **V**e-
nit ad eum vx dicens. egressore et oñdam tibi opa hoim.
t egressus vidit ethiopez nig? euz securi cedentez ligna
t facientez grandem sarcinaz. t temptabat leuare eaz. et
pre magitudine non poterat. t iteruz cedebat alia ligna.
t addebat sarcine. ex posuit ergo ei hanc visionē dicens.
q̄ cedebat ligna. t adhuc sup sarcinaz addebat homo est.
qui est onerat? multis pētis. t semp addit alia pētā. eu
oporteret ea deponere et demere. **T**ali faciuitati laborat q̄
differt agere pñiam vsq; ad senectutez. quali laboraret il-
le q̄ h̄t et q̄tuor iumenta t onera eis insufficiencia. t impo-
neret onera q̄tuor iumentoz debilioz ex illis. **H**ic homi-
nes senio q̄ est debilissima pars vite homis. totuz onus vi-
te volunt imponere. **S**exto facit ad difficultatez ouersio-
nis. hoc q̄ qnto aliquis in pētō diuci? morat. tanto am-
plus a deo elongat. non est verisimile q̄ ille q̄ non cessat se
elongare a deo. q̄ p. xl. annos posset de facilli in. viij. vel in
xv. diebus in quibus durat infirmitas. ad daim redire.

licet hoc possit accidere quando ventus spirituſſandi plaz
 cuerit afflare alicui. & raro accidit. i deo scriptum est. qui
 elongant ſe a te peribunt. & in yſa. Inuocate eum duz ppe
 eſt. ſed ſolet dici qd tantum eſt a ſancto dyomifio vſq; ad
 vrbe pariſienseſ. qntuz ab vrbe pariſienſi vſq; ad ſanctū
 dyomifū. Sic qui longo tempe ſe adeo elongauit. non niſi
 ſi longo tempore ad deuz rediſt. niſi deꝝ valde magnaſ gra
 ciaz ei facere voluerit. Septimo facit ad difficultatē con
 uerſionis. hoc q homo circa morteſ multa habz impediſme
 ta ſez infirmitateſ & ſollicitudineſ & diſpoſitione dom⁹ ſue
 que non pmittunt hominem cogitare de anima ſua. Vnde
 Iero⁹. Duꝝ infirmitate opprimeris nichil aliud potes co
 gitare q ſentis. Et aug⁹. mors vrget. peccata terent. ux
 or & filij quos amauit ad ſe wocant. Detrauo difficile con
 uertiſ talis quia iuſtū eſt ut a deo ſtemnat moriens. ille
 qui eum ſtemplit viuens. Vnde yſa. xxxiiij. Ve qui ſper
 mis. nonne et ipſe ſperneris. & Jo. crifo⁹. hac animaduer
 ſione peuitiſ impius. ut moriens obliuiſeat ſui. qui dum
 viueret obliuſus eſt dei. Nono difficile couertiſ homo. qui
 diſſert ouerti vſq; ad morteſ. quia tunc magis dyabolus
 impugnat hominem. ſciens quia ſi tunc homineſ amiferit
 de cetero euz non recuperabit. Vnde gen. iij. dicitur ſerpen
 ti. Tu iſidiaberis calcaneo eius. In calcaneo qui eſt ex
 trema pars hominis. intelligit finis vite. cui dyabolus ma
 xime iſidiat. tunc enim ſumuz ſtudiū & laborem impone
 ut hominem deuincat. Interduum. xx. annis pui det dyaboloſ
 lus ante morte. vnde hominem in morte detineat. facit emiſ
 homineſ aliquid iuſte acquirere. q in morte non vult re
 ſtituere. Vnde magna eſt fatuitas eoꝝ q ita preſumunt
 q in morte ouertant. & q tunc dyabolus deuincant. quan
 do ipſe melius pparatus eſt ad prelium. Similes vident
 esse illi qui ludens ad ſeачos & paꝝ de ludo ſciens cogi
 taret apud ſe. ego pmittaz michi familiaz auferri. demde
 in fine mactabo illuz. cum quo ludo in angulo. cum tamen

298

sciret illuz eum quo ludit peritissimuz esse insorem. **V**elut
impius lusor est peccator. qui semper in temptatōmbō sic
cumbit. qui familiaz virtutū amisit. **V**elut peritissim⁹ lu
sor est dyabolus. qui ab inicio mundi exercitatus est in lu
do temptatōnuz. qua p̄sumptōne ergo confidit peccator
q̄ in angulo debeat euz mactare idest in fine vitt sue vñcere
p̄cipue euz sine deo nichil possit facere. et dei auxilio adeo
indignuz se fecerit. vt non soluz non sit dignus adeo adiu
uari sed irrideri. **V**nde p̄ u. i. **N**ocauī t rennū stis. t sub
iungitur. **E**go quoqz in interitu vestro ridebo. **D**ecimuz fa
ciens ad hoc. q̄ ille euz difficultate ouertatur qui cōsue
uit peccare. est amaritudo quaz inuenit euz attemptat bo
nuz operari. **E**x diuturna enī infirmitate in qua fuit ama
ritudine inuenit. vbi debuit inuenire dulcedimez. **V**nde
aug⁹. palato egro pena est panis. qui sano est suavis. et
ceulis egris odiosa est lux. que sanis est amabilis. **I**nuen
ta autē amaritudine in bono opere q̄ attemptat statim di
mittit illud peccator. ad moduz hymie. que gustata exte
riori amaritudine nucis. tam cito eaz proicit. t ideo ad dul
cedimez nuclei non peruenit. **S**ic peccator ad dulcedime
premij. vel spiritualiū solatōnuz non puenit. quia dimic
tit bene operari. quando inuenit aliquam difficultatez in bo
no opere. **A**maritudo ista significata est per amaritudinez
illarum aquarum. quas inueniunt filii israhel de egipto
reuertentes. vt legitur in exo. xv. que dulcorate fuerunt
cum lignū misissent in eas. in quo ligno significata est me
moria dominice crucis que valet ad dulcoranduz penitenti
bus amaritudinez quaz sustinent. iuxta illud. ḡg. **S**i pas
sio domini ad memoriaz reuocet. nichil adeo duz qd non
equo animo tollere. ppter difficultatez qm habet aliquis
in bono opere post peccatuz. dictuz est eue postqm pecc
uerat. gen. ii. **I**n dolore paries. **V**ndecimuz facit ad diffi
cultatez ouersionis tristitia. qm inuenit peccator. quando
cogitat se separari a vita in qua diu fuit. et hoc est causa

299.

quare ipsa memoria mortis amara est diuitibus. quia non possunt sustinere etiaz q̄ cogitē se separā a diuitijs quas amauerūt. Vnde eccl. xlj. D mors q̄ amara memoria homini iusto. t̄ pacē habenti ī substancijs suis. Duodecimū facit ad difficultatem ouersionis est quidaz magn⁹ timor qui est ī peccatore de inxpientia bone vite qz om̄is peccator ac modum caym habet caput tremulum trepidans ubi timendum non esset. credit enim q̄ mori debeat si deo seruiat. iuxta illud p̄. xxij. dicit piger. Leo est foris. ī medio plateaz occidendus sum.

Differens conuerti iniquus est ī deum. angelum. sc̄ip̄m proximum. et ī creaturas inferiores.

Quanto debet mouere hominem ad acceleratōez cōuerisionis. hoc q̄ ille qui differt ouerti. iniquus est ī deum. ī angeluz. ī sc̄ip̄m. ī proximum. t̄ etiaz ī inferiores creaturas. In deum quinq̄ modis inq agit. Primo quia quasi apponit fel ī escaz ei⁹. iuxta illud ps. De derunt ī escam meaz fel. velut escā domini est bonum opus. quia ī eo domin⁹ delectat⁹. iuxta illud can. ii. Qui pascitur īter lilia id est īter munda opera. Escē ergo dominī apponit fel. qui bonis operibus que agit. amaritudinem peccati admisceet. Valde puerus esset coeus alieui⁹ p̄ncipis. si ī escā domini sui absinthiū poneret. Secundo inique agit ī deum. quia illud defert ante oculos eius. q̄ maxime deo displicet sc̄z peccatuz. qd̄ peccatuz maxime despiceat deo. ostensum est ī p̄ncipio tractatus. Tercio inique agit ī deūz. quia ostemnit eūz se misericorditer reueantem. t̄ eterno regno volentem pacem eius emere. eūz ipse meruerit mortem eternam. Vnde psa. xxxi. Audient aures tue verbum post tergum mouentis sc̄ilicet domini. Et ad ro. ii. An diuitias bonitatis dei. t̄ pacientie. t̄ longanimitatis ostemnis. ḡg⁹. Debemus dei misericordiam saltez erubescere. si nolumus eius iusticiam formidare. qui tanto ampliori improbitate ostemnit. quanto ostemtus revere

non deditgatur. **D**uarto inique agit in deum. quia deum
qui euz expectat ut pius pater. qntuz in se est affligit car-
ditate sua. **A**d qd possum referre illud thobie. ix. **S**cis
qm dies oputat pater meus. et si tardauero vna die plq,
tristabat anima eius. **V**erba sunt minoris thobie ad an-
gelum. **Q**uinto inique agit in deuz. quia d teriorez partez
vite sue deo reseruat. meliorem partez dyabolo immolans.
Sexto inique agit in deum. quia ex misericordia dei iram
sibi puocat. et ex hoc vnde debuit sumere occasionez domi-
no seruendi. sumit occasionem domini impugnandi. **E**x eo
enim q sperat q deus cum misericorditer debeat expecta-
re. ppomit diuinus eum offendere. **V**nde apostol ad ro-
ii. Ignoras qm bonitas dei ad penitentiaz te ac duxit. se-
cundum autem duriciam tuaz et cor impenitens thesaurizas
tibi iraz in die ire et reuelationis iusti iudicij dei. talis de bo-
nitate domini maliciaz colligit. **I**n angelo etiam peccata
tripliciter. **P**rimo quia qntuz in se est eum affligit. in
expectatione gaudij de conuersione ipsius ut dicit in pü.
xiiii. spes emz que differtur affigit animaz. **D**e gaudio ve-
ro legitur luc. xv. Hauduiz est angelis dei sup uno pctere
pe. et. **S**ecundo quia frustrat angelus fructu laboris sui.
cum peccator cui deputatus est ad custodiam. ad eius am-
monitionez se non corrigit. **T**ercio vero quia angelo sibi des-
putato. reuerentiaz debitaz non exhibit. duz ante euz ab-
hommatones suas committere non veretur. vel in ipsis iam
commisis manere. contra qd dicit bñ. **N**uo uis angulo. quo
uis diuersorio. reuerentiaz habe argelo tuo. nec auderas il-
lo presente facere q me vidente non auderes. **I**nique
etiam agit in seipm. dum se pocius vult habere maluz q bo-
num. infirmum q sanum. mortiuiz q viuu. seruuz pessimum
q liberz. in statu latronis q in statu regis. nichil habentez
q omnium bonorum ecclesie participem. inutilem q multum va-
lentem. q ille qui differt ouerti pocius amet se malum q
bonum. manifestum est ex hoc q nullis ammonitionibus

malicieaz vult relinqueret. et bonitatem recipere. in quo seipsum
 viliorē habet omnibus rebus suis. Omnes enim res suas
 pecunias vult habere bonas quam malas. Unde augustinus dicit ei quod
 talis est. bona vis habere et mala vis esse. Quod talis pecunia
 amet se infirmum quam sanum. patet ex hoc quod peccatum mortale
 infirmitas est ad mortem. Quod etiam pecunia se amet mortuum quam vivum. patet ex hoc verbo augustini prius posito.
Differebam inquit vivere in te. et non differebam in me
 metipso mori. Quod etiam talis pecunia se amet seruum quam
 liberum. patet ex hoc quod peccatum est pessima servitus. Unde
 qui facit peccatum servus est peccati. Unde an non servus
 cuius dominat iniquitas. ita et maxime ubi indignus forte
 iudices hominem tibi quam vicui dominari. In statu etiam la-
 tronis plus se amat quam in statu regis. quia qui est in pecca-
 to mortali. ad modum latronis ad iudicatus est patibulo
 inferni. qui vero est in statu gracie ad regnum eternum
 inunctus est. Item qui est in mortali nichil habet. immo eti-
 am nichil est. iuxta illud. i. ad Cor. xiii. Si habuero om-
 nem fidem ita ut montes transferam. caritatem autem non
 habeam nichil sum. qui vero est in statu gracie. particeps
 est omnium bonorum ecclesie. Unde daniel. Particeps sum
 ego omnium timentium te. Ita qui in mortali est inutilis est
 Unde in psalmis. Omnes declinaverunt simul inutiles facti sunt
 qui vero in statu gracie est. multi valoris est. Unde eccl. xi.
 vi. Melior est unus timens deum quam mille filii impiorum.
In proximum etiam inique agit qui differt conuerti tri-
 pliciter. Primo quia corrumpit eum suo malo exemplo.
 Unde math. xviii. Si peccauerit inter frater tuus. Secundo peccat talis in proxi-
 mum. quia debito auxilio eum defraudat. cum deberet eis
 iuuare in pugna contra dyabolum ipse pecunias nocet ei. ma-
 gna iniquitas est socium suum in bello deserere. et ad partes
 inimicorum se vertere. eccl. xiiii. melius est duos esse simul

quaz vnum. habent enim emolumentuz socieratis sue. si vnus
cecederit ab altero fulcietur. Tercio inique agit in proximus
qua pecto ipsius sepe punitur proximus. Unde legitur ioseph
viiij. q[uod] apter peccatus achor. populus israhel punitur sic. ter
ga enim verterunt hostibus suis. et xxxvj. ex eis corruerunt
In creaturas inferiores peccat ille qui differt conuer
ti. quia propter pectum hominis creature irrationabiles quodam
modo puniuntur. Unde possent conqueri de homine in die iudicii.
Sol posset dicere. ego propter hominis pectum claritez
meas amisi. Irrationabilia enim animalia possent dicere si
facundiam haberent loquendi. nos propter ipsum in diluvio
periremus. Tercia ecclias posset dicere. ego propter ipsam ma
ledicta fui. et spumas et tribulos germinauit.

Exto deberet mouere homines ad acceleratum conuersionis. hoc quod difficile est aliquem vere con
uerti. Unde gregorius. Plures inueniunt innocentias
baptismalem seruasse. quod veraz penitentias egisse. Propter
hanc difficultatem secundum est ut homo cito convertatur. et
frequenter doleat de peccatis suis. et frequenter ostentat illa
si forte una inter multas confessiones inueniat placens deo
Non enim prima vice qua homo citharizat vel viellat. bene
scit citharizare vel viellare. ut ydoneus sit coraz rege opus
illud exercere. ita nec prima vice qua aliquis ostentat. inter
dum bene confitetur. immo pauci sunt qui non faciunt sibi
perizomata ut legunt fecisse parentes nostri. gen. iij. ex
cusant enim homines peccata sua. Ideo dicitur ad animam
peccatricem ipsa. xxij. Sume citharaz. circuus ciuitatez me
retrix obliuioni tradita. bene cane. frequenta canticum.
ut memoria tua sit. Cithara ista confessio est. qua sumpta
circueunda est ciuitas aie. ut hoc omnia pecta sua ostentat. et
oportet bene cantare. quod ostendo coram celesti cantat. et can
tus ille si homo bene cantet celesti regno remuneratur.

Eptimo deberet mouere hominem ad acceleratum
duuersioris. hoc quod status pectoris est valde periculosus

Vnce gen. iij. legitur quēlūsse domin⁹ ab adam eū pccasset. ubi esset ad significandū q̄ consideratō pcculosi statutus in quo est pccator. possit et debeat mouere eum ad deserendum pccātū. In q̄nto autē pcculo sit pccator ostendit pccat multiplicit̄. Primo ex hoc q̄ iusticia dei tenet gladiū euagmatum super caput eius qui secet eum medium. animam a corpore separando. et meliorez pccat scilicet animam in igne inferni ponat. sed misericordia dei gladiū illuz aliquid detinet. si forte penitentiam agere velit. Ad gladiū istum possimus referre q̄ legit̄ Job. xix. fugite a facie gladiū quia vltor iniquitatis gladius. et scitote esse in duciū. Ad idem potest referri q̄ legit̄ Yo. iij. Qui incedulus est filio non videbit vitam. sed ira dei manet sup eū. In statu etiam pcculoso est pccator. quia est in terra inimicorum suorum. Vnde baruth. iij. Quid est inimicus. q̄ in terra inimicorum suorum morari. ex quo sciunt inimici eius eū iti esse. et sunt fortiores eo. Itē in pcculo est pccator. quia ex solo pietate vitreo hostes eius prohibent ne habeant cum in manu sua. Paries iste corpus est. post istum pietez stat dyabolus malis hominibus. sicut deus in cañ. dicitur post parietem istuz stare quo ad bonos. Paries iste defacili dissipatur. vnde non est necesse erigi magnas machinas. ad eius destructionem. Unus enim parv⁹ lapis manualis ad eum destruenduz sufficit. Vnde mirum est. quomodo pccator secur⁹ est. qui capitales inimicos habet adeo potentes sicut sūt demones. et est in castro ita debili. Item in magno pcculo est pccator quia ad mortem vadit. Vnde eccl. xxj. Via pccatorum op̄latata est lapidibus. et in fine eoz inferi et tenebre et pene. Debet ergo pccator cogitare vias suas quo tendant. et cōuertere pedes suos. iuxta illud ps. Cogitam vias meas et conuerti pedes meos in testi. et. In magno etiam pcculo est pccator. quia quodammodo ad portaz inferni est iuxta illud. Appropinquauerūt usq; ad portas mortis. Porte mortis vel inferni sūt pccata mortalia

307

Sic enim vocantur. math. xvij. ubi dicitur. porte inferi non
pudicabunt aduersus eam. Ad portam inferni dicitur esse
qui in peccato est mortali. quia inter ipsuz et infernuz mihi
est medium nisi transitus corporis. Si enim anima a
corpo separatur. quasi in puncto infernuz intrat. Vnde
job. xx. Dicunt in bonis dies suos. et in puncto ad inferna
descendunt.

Magna fatuitas eius qui differt conuerti

Ctauo et ultimo deberet homines mouere ad accessum
pleracionem ouersionis. magna stulticia que ostenditur esse in dilatone ouersionis. Patet autem hec
stulticia sic. manifeste fatuus esset. qui in vitulo caudam
quereret equinaz. cujus talis cauda non sit de vitulo. Simili
fatuitate videtur laborare. quod malaz vitaz vult ducere et
bonam mortez habere. cauda enim ista non est de hoc vitulo.
talis erat balaan. qui dicebat nui. xxij. moriatur anima mea morte iustorum et fiant nouissima mea hora similia.
ille qui usque ad mortem differt conuerti. per totaz vitaz
suam parat mansionem in inferno. cum tamen nullo modo
ibi manere velit sed in paradyso. Item seminat maledictionem.
et tamen vult mettere eternam benedictionem. non
aduertens illud apostoli. que enim seminauerit homo hoc
et metet. et illud p. xxv. qd in iuuentute tua non congregasti
quomodo inuenies in senectute. Item talis vult coligere de spinis vreas. et de tribulis ficus. querit enim bonum
finem in vita spinis peccatorum plena.

In quibus fatua reputatur dilatio.

E notandum est quod octo casus sunt. in quibus fas
tua solet reputari dilatō. qui cunctes satis occur-
sant proposito. Primus casus est. quando aliquis
aggressus est iter. ubi enim solet fatua esse dilatō. sic cum
ouersio quedam inchoatō sit via que ducit in celum fatu-
um est differre eas. et hoc multis de causis. Primo quod bre-
ue est tempus. iuxta illud Job. xij. Breves dies hominis

sunt. Secundo quia longa est via. Vnde. iij. reg. xii. di-
 etum est helye. surge come de. grandis enim tibi restat via
 Tercio a magnis expectamur. curia enim celestis nos expe-
 cit. Quarto quia ad magna expectamur scilicet ad regnum.
 Vnde math. xxv. Venite benedicti p.m. Et. Quinto propter
 impedimenta que in via possunt accidere. potest enim locum
 penitentie auferri. dum homo nimis differt conuerti. Vnde
 ad hebreos. xiiij. dicitur de eis qui non inuenit penitentie
 locum quaquam cum lacrimis inquit sisset eum. Sexto ne
 forte ianua clausa inueniatur. secundus quod legit de fatuis
 virginibus. math. xxv. Septimo quia quando aliquis tar-
 de inchoat dietam suaz. oportet eis amplius laborare. et in
 tempore minus ydoneo labori. Sic necessarii esse illis qui
 usque ad senectutem differunt ouerti. ut tunc amplius la-
 borarent. et illa etas minus est ydonea labori penitentie. Se-
 neca. faciamus quod initinere fieri solet. qui tardius exierunt
 velocitate moram compensant. et ut uno verbo dicam omne
 bonum illi deficit. qui de nocte ad hospicium venit. satis ma-
 lum hospicium habebit enim hospicium infernus erit. In hoc
 autem hospicio hoc peccatum timendum est. quod de cetero mu-
 tari non poterit. malum etiam hospicium habebit. qui in igne
 purgatorij hospitabatur. Secundo fatua est dilatatio in re-
 rum repetitio. propter piculuz prescriptonis. quando enim
 aliquis rem aliquaz diu possidet. ratione diuiturne posselli-
 onis vult postea detinere eam. Sic dyabolus quanto diuici
 hominem possidet. tanto difficilius dimittit. ut dicit beata
 Terceius casus est. si quis in locum immundus cecidit. fa-
 tuus est si voluntarie inde differt exire. nulla enim immun-
 dicia est maior quam immundicia peccati. quod patet ex hoc quod luci-
 ferus quo nulla creatura pulchrior erat unica macula pecca-
 ti adeo deturpauit. ut absque horrore ab homine conspici non
 possit. quanta ergo fatuitas est. quod homo de peccato diffe-
 rit exire. Mirabilis insania. si asinus alienus in lutuz ceciderit
 tam cito vult eum extrahere. si vero ipse met in peccato.

reciderit non curat exire inde. **V**nde bñ. cadit asina. & est
 qui subleuet. perit anima. et non est qui recognitet. **E**t do
 minus lñc. ii. **C**uius restrum asinus aut bos in puteum ca
 dit. & non continuo extrahit illum die sabbati. **Q**uartus
 casus in quo fatua est dilatō. est quando aliquis d magnuz
 alieni offeretur. & ille differt recipere. cum ex dilatōe pos
 sit impedimentum interuenire. **V**alde fatuus esset ille cui
 rex francie vellet ciuitatem parisiensem dare si differret
 eam recipere. cito enim posset rex osiliuz suum immutare.
Sic valde fatuus est ille. quem deus vult inungere vñcti
 one gracie sue ad regnum celeste. si ille differat vñctionez
 illam recipere. cum ipse sciat q̄ dyabolus xposse suo cona
 bitur impedire eam. **Q**uinto fatua est dilatō in ppara tōe
 eorum que scit homo sibi fore necessaria. & nescit qua ho
 ra et precipue quando illa non possunt in breui preparari.
Verbi gracia. **Q**ui quis transfricare debeat. & incert⁹ est
 qua hora natus a litore debeat discedere. fatuus est si ea q̄
 sibi necessaria sunt differat preparare. **S**ic cum sine ca
 ritate que vestis est nupcialis. nemo possit in paradisum
 intrare. et incertum sic qua hora debeat homo de vita
 ista discedere. fatuus est qui differt eam sibi preparare. si
 enim tunc quando mors urget. primo querat lanam et lis
 num & nere incipiat & ordiri & texere. forsitan ad tempus
 pparata non erit. **E**t frequenter euem̄ illis q̄ ille qui cre
 ditur cum caritate discedere. discedit euz saceo seruallis ti
 moris. cum quo aulam celestis regis non poterit intrare.
Sexto fatua est dilatō in rebus illis. quarum tempus et
 oportunitas transit. vt in transportatōne plantarum di
 rectione virgarum. edomatōne animaliu⁹. instrūctōne pu
 erorum. curatōne infirmitatum. resistentia hostium. locio
 ne vestium. fallitōne carmum. formatione vestium. fatuus
 esset qui transplantare vellet arbores iam inueteratas. vel
 dirigere trabes magnas iam desiccatas. virge tenere trans
 plantari solent & dirigi. **S**ic hoies duz in tenera etate sūe

transplantari possunt in ortu ecclesie. et ad rectitudinem
 vite reduci. In senectute vero valde difficile est. Unde ec-
 clesiastes. iij. est tempus plantandi. est tempus euellen-
 di q̄ plantatum est. Fatuus etiam esset qui diceret. no-
 lo equu; meum assuefacere ambulatōni donec insenuerit.
 et donec in foueam me precipiteret. et michi colluz frege-
 rit. Sic fatuus est. qui corpus suu; non vult domare per
 penitentiam. donec in foueam peccati spiritum precipita-
 uerit. et quasi fregerit ei colluz. dando eis occasionem mor-
 talis peccati. Equu; inueteratus non assuescit ambulatōni.
 nec vetus canis vinculo. nec vetusta pellis futuram.
 Tarde adhibetur medicina infirmitati. cum ex diuitiis
 te incurabilis facta fuerit. Tarde etiaz abluiuntur vestes
 cum ex diuitiis sordibus iam computruerunt. Fatuus
 esset qui haberet vas aureum et balsamum sibi oblatum in
 eo ponere nollet. donec lutum multis annis in eo tenuis-
 set. Sic fatuus est qui in se grām dei in puericia non vult
 recipere. sed vult usq; ad senectutēz vas esse peccati et in
 mundicie. Tarde etiam resistitur hostibus. quando iam to-
 tum occupauerūt. Tarde sal adhibet carnis. quando iaz-
 scatur iunct vermis. Tarde etiaz informant vestes. quan-
 do prauam formam iani suscepserūt. In his et similibo no-
 uerunt homines tempus oportū eligere. de tempe vero
 oportuno sue correctioni non curant. nichil enim est cis.
 Scipis vilius iuxta illud verbum senece. Sotulares suos
 student homines in nouitate recte informare. de scipis ve-
 ro recte informandis in sua nouitate non curant. cariores
 habentes sotulares suos scipis. diligenter instruunt filios
 suos de informatōne vestium. de informatōne vero ipsorum
 filioru; non curant. Septimo fatua est dilatō quando subue-
 mendum est alicui rei in qua aliquid continue deperit. ut
 quando subuemendum est domui que succensa est igne.
 ignis enim qui non est ociosus incessanter aliquid de do-
 mo destruit. sic ignis peti bona naturalia consumit. et ideo

fatius est qui differt eum a se excutere. **Vnde** bñ. **A**b
seundi ignem in finu meo. et exusto iaz latere. nudatis iaz
visceribus. iam sime defluente. adhuc osulenduz est an ex
cuciam illuz. **D**icta fatua est dilacio. quando aliquis de
bet subuenire rei que in periculo est. ut si quis ceciderit in
aquaz profundaz et adhuc super natat. sed incertuz sit quan
do debeat descendere in profunduz sicut lapis. fatu? est qui
differt tali subuenire duz potest. et p?i pue ille fatuus est.
qui est in piculo si petat dilat?nem sui succursus dicens;
nolo adhuc michi subueniri v?os ad annu. **D**iu in peccato
mortali est cecidit quasi in aquaz profundaz. incertus quan
do ad profunduz inferni descendere debeat. et cu? ad peniten
tiam monet' quasi quedaz tabula ei porrigitur. in qua do
naufragio euadat. **P**enitentia em? est secunda tabula post
naufragiu? . ut dicit Jeronim?. **Vnde** valde fatu? est pec
cator. si differt tabulam istam recipere. vel si nimis paruam
eam querit que eum a naufragio liberare non possit. vel si
postquam super eam ascenderit illam dimittit. donec ad se
curitez portus puererit. mira insania est quod homies
postquam tabulam ascenderunt. iterum in mare voluntas
rie insiliunt. **D**e dilat?ne confessionis.

Octo de dilat?ne conuersionis. consequenter dicemus aliqua specialiter de dilatione confessionis.
Et primo ostendem? o?li ter de fatuitate eoz qui
differunt? ofiteri. sed o tangem? de his q? nolunt ofiteri. do
nec infirmient? ad mortem. **T**ercio tangem? de fatuitate eo
rum q? ante pascha nolunt ofiteri. donec tota q? dragesima vel
maior ps? enierit. **P**otest autem fatuitas eoz o?ndi q? differunt
ofiteri. **P**rimo p? lo? q? ipsi volunt se deo abscondere. ille em? q?
petum suu homi ofiteret illud deo ppe ofiteret. et q? ei vult ab
scodere petum suu. illud vult abscondere deo. silis ade q? dno
qrenti ubi es? ait ut legit? gen. iii. **V**ocem tuam dne audiui
in padiso et timui eo q? nudus es? et abscondi me. qnta autem
imq?as sit abscondio huius? cndit? Job. xxxi. ubi sic legit?

339

Humerus meus et iunctura sua cadas: et brachium meum
cum ossibus suis conteratur. si abscondi sicut homo pe-
catum. et celum in sinu meo iniquitatem meam. Mira fa-
ciuitas est. quod homo velit deo abscondere mala sua. quo
vidente ea commisit. Ad cumulum etiam faciuitatis fa-
cit hoc. qd si homo abscondit mala sua a deo deteguntur.
Si vero detexerit a deo abscondentur. Vnde naum. ij. re-
uelabo pudenda tua in facie tua. Et super illud psalmus:
in iusticias meas non abscondi. dicit glosa. cum homo de-
tegit. deus tegit. cum homo tegit. deus nudat. cum homo
agnoscit. deus ignoscit. Secundo ostenditur faciuitas ta-
lium ex periculo obliniorum. homo enim qui differt confi-
teri. multa tradit obliniori. Vnde Bernhardus. Com-
putato dilata multa facit oblinisci. ea que obliniscitur il-
le qui differt confiteri. non obliniscitur dyabolus. nec eti-
am ipse deus. Tercio ostenditur faciuitas talium qui dif-
fert confiteri. per hoc quod minus amant seipso solula-
ribus suis. Singulis enim diebus volunt solulares suos
tergere. ne si lutum in eis fuerit desiccatum. postea defas-
cili illud remouere non sordes viciorum per dimidium an-
num vel amplius. Stabuluz etiam suu vult purgare ho-
mo antequam lutum fenestras occupauerit. seipsum ve-
ro non vult purgare per confessionem. licet videat se in-
quinatus p pctm usq ad fenestras oculorū et aurū.

¶ De bonis que ex confessione proueniunt.

Quarto potest ostendi faciuitas talium. per hoc qd
illa bona amittunt q prouenit ex confessione. Pri-
mus bonū qnod ex confessione prouenit est. quod dy-
abolus non ita libenter tempestat eum. qui per confessio-
nem eius secreta reuelat. Vnde ecclesiastici. xxij. Qui de-
nudat archana amici fidem perdit. Et Jeromimus. Po-
testas et virtus traditoris admicilat reuelata traditōne.

Latrones infernales ad modum aliorum latronum scientes se deprehensos fugiunt. **Vnde Job. xxxiiij.** Si subito aperuerit aurora arbitrantur umbram mortis. Secundum bonum est. quod peccatum homini interdum redditur exosum ex erubescencia qua; sustinet confitendo illud. peccata enim turpia sunt. et nudata turpitudine eorum. quasi erubescerent de nuditate sue turpitudinis renouare non audire. Tercium bonum est. consilium ipsius sacerdotis. **Vnde proverbiorum. xxvij.** erit salus ubi multa consilia. Quartum bonum est. suffragium orationis ipsius sacerdotis. Debet enim sacerdos orare pro eo qui sibi confitetur. Quintum bonum est. quod pars pene cuius debitor est peccato ibi dimittitur. et ex vi clauis et ex erubescencia que magna est pena. Sextum bonum est quod accedenti eo modo quo debet ad sacramentum confessio mis. datur gracia si eam non habet. et augetur si habet. Quarto potest fatuus talis ostendi per hoc. quod ille qui differt deo confiteri. differt deo aperire. petit sibi deus aperiri. dicens cantorum. v. Aperi michi seror mea. Et tunc ei aperitur. cum aliquis peccata sua humiliter confiteatur. expulis enim viciorum obstaculis. deus cor hominis ingreditur. qui autem differt confiteri. differt ei aperire. Si quis de subitis archiepiscopi per horam differret aperire ei. ad hostium eius pulsanti. non parum offendet eum. quantum ergo potest deus offendit. quando aliquis de subitis suis differret ei aperire per dimidium annum vel amplius. quod frequenter ei acceditur. **Vnde Johannis primo.** In propria venit. et sui eū non receperunt. Herto potest ostendi fatuus eorum. per hoc qđ possimum hospitem cuius societatem experti sunt esse valde noxiā. per dimidium annum vel amplius apud se detinere volunt. Hospes iste dyabolus est. qui hospicium suum omnibus bonis euacuat. **Vnde Joel.** Enas oratus voluptatis coram eo. et post eū est solitudo deserti.

antequam dyabolus veniat ad animam. ibi est habundantia bonorum. et post aduentum eius magna vacuitas. mira fatuitas. Si christus in se vel in membris suis hospitatus fuerit apud aliquem. vix permittitur ibi esse per diem unum. dyabolum vero permittunt ibi esse plus quam per annum. Unde hospes qui christi nomine recipitur non solum fetet hominibus cum est quadriduanus. sed etiam euz est triduanus vel biduanus. Septimo potest ostendi fatuitas talis. per hoc quod euz ipsi sunt in ore dyaboli. Juxta illud job xxxvij. saluabit te de ore angusto latissime nescit tamen clamares. immo nec submisse peccatum suum dicere ut euadat. Deus dyaboli latissime recipit. angustum tamen est ei qui vult inde exire. Insipientiores vident esse tales brutis animalibus que clamant euz a forcioribus animalibus rapuntur. Octavo potest ostendi fatuitas talium. per hoc quod ipsi nesciunt hostium aperire quod est sine sera. ut euadant de miserrimo carcere peccati. Hostiuz sine clave et sine sera. est os quod ipsi nolunt ad confessionem aperire.

De fatuitate eorum qui usque ad mortem confiteri dif-
ferunt.

Peculiariter potest ostendi fatuitas eorum qui confiteri nolunt. donec infirmentur ad mortem multis modis. Primo per hoc quod tales runc primo medico spirituali infirmitates anime sue ostendunt. cum iam consilium eius implere non possint. Dum enim infirmi sunt. impotentes sunt ad agendam penitentiam. Ideo dicitur ecclesiastici. xvii. Vnius et sanus confiteberis et laudabis deum. et gloriaberis in miserationibus eius. Secundo potest ostendi per hoc. quod confessio que fit morte virginem. non est preciosa deo. est enim velut confessio latronum. Latrones non solent confiteri mala sua. nisi prius tortis interrogati fuerit. et nisi morte sibi pataz viderit. Tercio potest ostendi fatuitas talis. per hoc quod interdu hodie pudent

ofiteri in morte quoniam senex est. peccata que fecit in infantia sua. Quarto per hoc quod interdu tales loquela amittuntur. et qui noluerunt confiteri duz potuerunt non potest euz volunt. Quinto per hoc quod infirmitas et sollicitudo quam habent de deposito domini sue non permittit euz cogitare de peccatis suis. P. sacerdos de obuetudine prava in locis multis accedit ad infirmum. simul confessionem eius auditurus. et viaticum datur. et multi de populo comitantur euz. coram quibus infirmus peccata sua non vult confiteri. erubescit enim quod illi a domo exireant ne credatur enormia omisisse. et si forte illi exierint erubescit infirmus quod nimis faciat eos expectare.

Fatuitas nimis tarda in quadragesima confitentium.

Equiueur de fatuitate eorum qui in quadragesima non lunt confiteri. donec ensierit fere tota quadragesima. Potest autem ostendi talium fatuitas multiplicetur. Primo ex hoc quod ipsis sunt posteri. volunt enim ultimum facere quod dominus vult primo fieri. Vult enim dominus quod illi qui ei serviantur incipiatur a confessione. Unde in psalmi. Prece mitte domino in confessione. et iterum. Preoccupate facies eis in confessione. et plus. xviii. Justus in principio accusator est sui. Sed post ostenditur fatuitas talium per hanc quod tales labores septem septimanarum amittunt in magna parte pro labore unius hore. eo scilicet quod nolunt in principio quadragesime confessionem peccatorum suorum facere. que in una hora fieret. Plus enim valeret ieiunium unius diei post veram penitentiam. quam valeat iejunium tocius quadragesimo ei qui remanet in peccatis suis. et hec peccata dimittantur sola contritione cum proposito confitendi tamen frequenter homines qui instructi non sunt ne sequitur peccato renunciare. donec in confessione instruuntur. Unde frequentur non dimittuntur eis peccata ante confessionem. Fatui etiam sunt tales. qui tunc primo manus abluerent volunt quando iam cibum sumpererunt. Cibus quo anima

reficitur et deus delectatur. bonus opus est. **Vnde** **Io.** **iij**
Meus cibus est ut faciam voluntates eius qui misit me.
 post cibum ergo manus abluit. qui postquam in. xl. sua bo-
 na opera fecit. tunc post peccata sua confitetur. **T**ales eti-
 am tunc primo vimeam suam putant. quando maior pars
 vnde mitema est. quia putatio preparat ad hoc ut vimea me-
 lius fructificet. ideo valde fatuus esset qui putatorem dif-
 ferret. donec maior pars fructuum esset collecta. **S**ic cu-
 confessio preparet ad fructum bonorum operum. fatuus est
 qui confessionem vult differre donec maiorem partem fru-
 ctuum quadragesime collegerit. **I**stud facile est videre in
 purgatione segetum. nullus enim differt purgationes se-
 getum in agris. donec maiorem partem frugum messuerit.
Item tales tunc primo medico spirituali infirmitatez ani-
 me sue ostendunt. quando casualiter sibi medicinas exhibi-
 bunt. et quando tempus aptum creatom vel ex toto vel ex
 maior parte pertransijt. **I**tem tales tunc primo volunt fer-
 rum remouere de vulnere. quando iam curatorem impe-
 dunt. cu[m] tamen dicat auicenna. q[uod] dum ferruz est in vul-
 nere non est malagma apponere. **F**errum est in vulnere.
 dum peccatum est in homine. et du[rum] hoc est non valere ope-
 ra que homo facit ad vitam eternam. **T**ales etiam in cibo
 dominii fel apponunt. iuxta illud ps. **D**ederunt in escas me-
 am fel id est amaritudinez peccati. **I**n escam domini fel po-
 nit. qui bonis operibus quibus deus habet delectari pec-
 catuz admisceret. et vt breuiter dicam. tales quando iam ie-
 nium amiserunt. tunc primo ad illud preparare se vo-
 lunt. **F**atuus reputaretur. si quis crucem transmarinam
 accepisset. et nollet confiteri donec perfecisset peregrina-
 tōrem suam. si preuenienda est peregrinatio confessione.
 vt sic deo g[lor]ior. q[uod] non sili[us] ieiunium. **T**ales etiaz tunc p[ro]mo-
 vas lauare volunt. cu[m] iaz vīnum infuderūt. et no[n] euacuata ma-
 teria morbi curare p[ro]sumunt. tales etiaz p[ro]pus redemptor[um] suā
 in magna p[ro]te exsoluunt. q[uod] de liberatōne sua tractauerint.

sit.

Vnde accidit q̄ soluta magna parte redemptoris sue ad
huc eque capti sunt a dyabolo sicut prius. Tales morsū
serpentis infernalis vult sanare adhuc veneno ī meis re
manente. **D**e vicio tarditatis. **S**extum ca⁹.

Sequitur de tarditate que est sextum vicium pr
tinens ad accidiam. sicut enī accidiosus differe
mēhoare opus q̄ facturis est. sic tarde pcedit ī
opere iam mēhoato. **S**ex vero sunt que possunt dissula
dere nobis vicium tarditatis. Primum est ipsa angustia
sue breuitas temporis p̄santis. **V**nde ī ecclesiastico. Gro
li cunctari ī tempore angustie. Secunduz est velocitas ip
sarum rerum. que velociter & quasi cursim pertransierunt.
Vnde sapientie. v. Transierunt omnia illa tanquam um
bra. & tanquam p̄currens nuncius. Terciuз est velocitas
& strenuitas qm mali habent ī eis que sibi inutilia vel no
xia sunt. **V**nde pū. i. Pedes eoz ad malum currunt. & fe
stināt et effundant sanguinem. Et ī p̄s. Veloce pedes
eoz ad effū. sangu. Item ethnieus impiger extremos cur
rit mercator ad īdos. per mare pauperē fugiens. per saxa
per ignes. Et bñ. **M**agna confusio. ardentiis siderant
seculares permicosa quam nos vtilia. alacrius currunt ad
mortem quam nos ad vitam. **V**nde euz immimente passione
domini. ceteri apostoli somnolenti essent. vt legitur mat̄
xxvij. solus iudas somno non opprimebat. sed p̄curabat
vt eos adduceret qui dñm apprehenderunt. **Q**uartum est
magna offensa dei que ex tarditate ista incurrit. **Vñ pū.**
x. sicut acetuz dentib⁹ & fumus oculis. sic piger his qui
miserunt eum ī via. Acetuz molestuz est dentib⁹ & fum⁹
oculis. sic deus molestat ī nimia tarditate eorū qui sibi
serunt. nec mix euz videat eos qui strenui erant ante
quā ad seruū eū eius remirent. tunc tardos et pigros
fieri quando ad seruū eū eius remiunt. cum volare debe
rent. **J**uxta illud ysa. xl. **N**ū spant ī dño mutant forti
tudiez. assument pēnas ut aquile volabūt & non deficiēt.

Quintum est magna gracia qm habent apud deum seruientes deo. qui ei velociter et strenue seruiunt. Vnde p. xxiiij. Vidisti virum velocem in opere suo coram regibus stabit. nec erit ante ignobiles. Sextum est utilitas qm habent tales ex sua velocitate et strenuitate. opera enim ilorum non impediuntur vel te dio vel alia de causa quin perficiantur. Vnde eccl. xxiiij. In omni opere esto per ox. et omnis infirmitas non occurret tibi.

Septimum capitulum.

Equitur de negligentia que est septimum vicium pertinens ad accidiam et attenditur negligentia in hoc qd homo non curat qualiter opus inchoatum faciat utrū bene vel male. sed hoc solum curat. ut ab one re laboris inchoati se expedit. negligentia vero hoc modo sumpta contraria est diligentie. Et attendit diligentia in hoc. qd homo ad hoc studeat. ut opus inchoatum bene fiat. De hac negligentia commendat mulier habens decez dragmas. luc. xv. ubi legit de ipsa qd amissa dragma una ascendit lucernam et euertit domum. et querit diligenter donec inueniat. Ad hanc diligentiam mouemur p. xxiiij. ubi sic legitur. Diligenter exerce agrum tuum. Et xvij. ubi sic legit. Diligenter agnosc vultum pecoris tui.

Sex vero sunt que possunt valere ad detestatio nem negligencie. Primū est illud Jeremie. xlviij. Male dicit qd facit opus dei fraudulenter. vel negligentiter secundū duz alias litteram qm litteram inuit hic interli. super illud verbum fraudulenter vel desidiose. Secundo facit ad detestatio nem negligentie huius diligentia qm habent creature irrationabiles circa sua opera. Diligentia qm habet natura circa fructus arborum satis patet per hoc. qd eos ita obvolutis duris vel amaris exterius. dulcedinem et teneritudinem interius reponens. Diligentia etiam qm habent animalia ad fetus suos. satis manifesta est. Tercio potest valere ad detestatio em negligentie. diligentia qm hnt homines

circa ea que pertinent ad utilitatem corporis. vel ad hono
 rem mundi. vel circa ea quibus intendunt placere alicui
 homini. **D**e illis autem solum que propter deum sunt. non cu
 riant homines qualiter fiant. **D**e diligentia malorum habe
 tur **M**ath. ii. ubi sic legitur de herode. **D**iligenter didicier
 ab eis tempore stelle. et subdit. **I**te et interrogate diligenter
 de puer. **Q**uarto facit ad detestacionem huius viei. subli
 mitas personarum. eoram quibus negligentia talis commis
 titur. quia eoram deo et angelis eius committitur. magna
 diligentia exhibenda esset in psallendo et aliis operibus. q
 uoniam specialiter eoram deo et angelis ei. **V**nde in ps. **Q**uo
 niam rex omnis terre deus psallite sapienter. et sapiens. tan
 to maiori studio placendi opus est. quanto maior est cui pla
 cendum est. et daniel. **I**n conspectu angelorum psallam tibi.
 et in canticis. que habitas in ortis amici auscultant te.
Amici isti angeli sunt. qui psallentes auscultant. **Q**uinto
 potest valere ad detestacionem negligentie utilitas mag
 na. que puenit ex diligentia in servitio domino. **P**lus enim
 valet una orato benefacta quam mille cum negligentia fa
 cete tanta potest esse negligentia. **P**lus etiam valet dies
 una ieunii si fiat eo modo quo debet. quam ieunia decez an
 norum si in mortali fiant. **S**exto facit ad detestacionem ne
 gligentie. hoc quod diligentia in servitio dei vaude honorifica
 est deo. **V**nde p. xij. mulier diligens corona est viro suo
Anima que debitam diligentiam exhibet in dei servitio. glo
 rificat christum qui est sponsus animarum. sicut corona que
 reddit illum gloriosum cuius capiti imponit. **P**recipue au
 tem videatur facere ad detestacionem negligentie hoc quod ex
 negligentia ista puenit. quod ex servitio illo unde deberet ac
 quirere apud deum gratiam. reportat eius offensam. **C**on
 tra hanc negligentiam duo spiritualia sunt remedia. **P**rimum
 est timor. **V**nde ecclesiastes. vii. **Q**ui timet deum mi
 chil negligit. **S**econdum est amor dei. qui enim perfecte de
 um diligit. diligentiam exhibet in eis que ad deum pertinente.

317

sicut ille qui aliquid recipit in hospicium quem multum amat. et ad cuius suscep^tōnem letus est. cum magna diligētia p̄parat que ei necessaria sunt. **Vnde** ecclesiastici. **xxx.** Splendidum cor bonum in epulis. epule enim illius diligenter fūnt.

De impedimentis studij.

Onus negligētia studij specialiter notandum est. q̄ tria fūnt que impediunt illud. Primum est nimia velocitas. quidam enim fūnt qui quasi cursim cōsiderant ea in quibus student. nec possunt expectare donec veritas quaz querunt sibi occurrat. similes pylato d quo habetur **Io.** xviii. q̄ cum quesiuī sset a domino qui d̄ esset veritas. exiit ad iudeos. non expectata domini respōsione. Quod talis velocitas diligentiaz studendi impedit. ostendit nobis sapiens dicens. Nichil magnum rex natura ci- to effici voluit. p̄posuitq; pulcherrimo operi cuiq; difficul- tatem. nascendi quoq; hanc legem fecit. ut maiora anima lia visceribus parentum diuīnis continerentur. sic tardior dum diligens sit stilus. queramus optima. non p̄tinus gaudemus se offerentibus repetenda sepius erunt scrip- tor̄ p̄ prima. Sic namq; melius iunguntur prioribus se- quentia. omnia nostra dum nascuntur placent. sed reda- mus ad iudicium. cito non fit ut bene scribatur. et bene scri- bendo non fit ut cito. Secundo impedit diligentiaz studij curiositas. que vult videre omnia que sequuntur. Contra quam remedium est animo velut quoddaz frenum impone- re. et non p̄mittere vagari illum ad sequentia. **Vnde** sapi- ens. resistamus et p̄uideamus ut effrenatos equos frenis quibsdam cohercēamus. oculus cordis semper noua vi- dore appetit. sicut et oculus corporis iuxta illud ecclesias- tes. Non faciat oculus visu. nec auris auditu. ideoq; re- frenandus est. Tercio impedit diligentiam studij fatiga- cito. **Vnde** bonum est. ut quando aliquis videt se fatigatus circa materiam aliquam studendo q̄ ipse quiescat. et post

310

quietem ad eandem materiam redeat. Vnde sapiens. Obstat diligentie scribendi etiaz fatigato. non dubius est optimus emendandi genus esse. si scripta in aliquod tempore reponantur. ut ad ea post interuallum aliquod velud noua atque aliena redeamus. ut nobis tanquam recentes feti blan-

diantur.

De vicio inconsuetatis.

Octauum capitulum.

Sequitur de octauo vicio pertinente ad accidiam. quod possumus vocare vicius inconsuetatis seu impotuerantie. hoc vicio laborant illi. qui raro ad perfectionem ducunt aliquod opus quod inchoant. Ad testamentum huius vicii primo potest valere exemplum Christi. De quo habet Math. xxvii. quod obtulerunt ei uidei quod crederent in eum. si de cruce descendere. ipse vero pro tanto munere habi oblatu. noluit opus redemptoris nostre in consumatum relinquere. Ad idem potest referri quod ipse dicit Joh. iii. cibus meus est. ut faciam voluntatem eius qui me misit. ut perficiam opus dei. Et Joh. xvii. Ego te clarificavi super terram. opus consumavi quod dedisti mihi ut faciam. Legitur etiam deut. xxxviii. quod dei perfecta sunt opera. Secundo potest valere ad testamentum huius vicii hoc. quod hoc vicium adeo placet dyabolo. cuius signum est hoc. quod ipse tantum conatur ad hoc ut homines non perseuerent. Vnde dictum est serpenti gen. iii. Tu insidiaberis calcaneo eius id est fini. cuius puer dyabolus insidiatur. scit enim finem optimum esse in re. et quod cetera habent ab eo bonitatem suam. ideo finem precipue impedire conatur. Tercio valere potest ad testamentum huius vicii. hoc quod vicius istud valde nocuum est homini. quasi enim perditae sunt cetera que facta sunt nisi finis secutus. parvus enim prodest fundamentum et parietes fecisse. si tectus non se quat. parvus etiam prodest per mare laborasse navigando. si tunc nauis perierit. quando portum prima fuerit per levem uiraz. Ideo dicit p. viii. Qui mollis est et dissipatus

in opere suo. Frater est sua operi dissipantis. quasi enim id est ac si dissiparet. quia ea non perficit. nec solus est dam nosum istud vienit homini. sed etiam retecum. et irratione dignum. dicitur enim. iste homo cepit edificare. et non potuit consumare. secundum q̄ legitur luc. xiiii. indecens est animal sine cauda. et ridiculosum. ut patet in sua. sic opus sine consumatione. Ultimo potest valere ad detractionem bñ. vici. magna virilis que prouenit ex persecutantia. tantum enim valet ultim⁹ dies quo aliquis bene vinit. quanto omnes dies precedentes. quantum ad hoc quod si illo die male virisset. tota vita precedingens perdita esset. Sola pietas hominem saluat. Vnde bñ. Persecutantia est singularis filia summi regis. illa enim sola heres est regni eterni.

De vicio remissionis. **N**onnum capituluz.
Equatur de vicio remissionis quod est nonum viciuz pertinens ad accidiam. hoc vicio laborat ille q̄ quotidie deterior efficitur. Si inchoat aliquod op̄ primo die aliquantuluz strenue operatur. secundo die minus ad ultimum nichil. De tali dicitur ecclesiastici. xxij. Filia fatua indemorata fiet. Filia fatua est anima sale sapientie non condita. que semper de crescendo procedit. sicut econtrario vita iusti procedit a crescendo. Vnde pū. iiiij. Justorum semita quasi lux splendens procedit. et crescit usq; ad perfectuz diem. Et pū. xxij. cogitationes rebusti semper in abundantia. Robustus aliquid quotidie habet super hostes suos. sed remissus quietudine aliquid amittit. Remissionem vero istam sequitur paupertas primo. Vnde pū. x. Egestatem operata est manus remissa. manus autem forcium diuitias parat. Secundo sequitur remissionem istam seruitus viciorum. Vnde pū. x. manus forciorum dominabitur. q̄ autē remissa est tributis suis. Sequitur etiam remissionem istaz frequens fractio populi. Vnde se neca. Arcum frangit intentō animum remissio.

De vicio dissolutōnis.

Decimum capituluz;

Equitur de decimo vicio quod pertinet ad accidiam. quod possumus vocare dissolutōem. hoc vi-
cio laborat ille. qui inueniens difficultatem in sui
regimine se dimittit omnino absq; iubernatōne. iuxta illas
pū. xxij. Eris sicut dormiens in medio mari. et q; si sopis-
tus gubernator amissō clauo. talis animum suū non recol-
ligit. dispersus enim est et diuīsus adeo q; non tenet de scip-
so vnum frustrum cum alio. **Vnde ecclesiastici. xxij.** Qui
docet fatuum quasi qui conglutinat testam. testa in minu-
tas partes contracta non defacili conglutinatur. nec ani-
mus hominis dissoluti defacili recolligitur. Est enim tan-
quam puluis quem picit ventus a facie terre. Si aliquod
bonum ut scientia vel aliud illi infunditur. nichil in eo reti-
netur. est enim velud doluz non ligatum. **Vnde ecclesiasti-**
cici. xxj. eo fatui quasi vas contractum. et omnem sapientiam non tenebit. **E**x hac dissolutōne sequit̄ penuria om-
nium bonorū. **Vnde proverbiorum. xix.** Anima dissoluta
esuriet. Solet autem vicium istud prouemire ex quadam
diffidentia de deo. Videntes enim aliqui infirmitatez suaz
diffidunt posse se ipsos regere. quia de diuino auxilio non
confidunt. **Vnde ecclesiastici. ii.** Ne dissolutis corde. quia
non credunt deo. et ideo non proteguntur ab eo.

De incuria

Vnde decimum capitulum.
Equitur de undecimo vicio quod pertinet ad ac-
cidiam. quod possumus vocare incuriam. hoc vi-
cio laborat ille. qui suorum debitam curam non ha-
bet. talis sua non excusat. culta non colligit. collecta non
custodit. Notandum quod sapientia conseruandi non mi-
nus valet ad hoc q; aliquis dicitur et habundet. quam sa-
pientia acquirendi. **Vnde quidam.** Non minor est virtus
quam querere parca tueri. parua vasā que non tenent. li-
cet habundanter recipiant. non tamen implentur. ut pa-
tes in cribzo. **V**asa vero magna que tenent. licet non ita ha-
bundanter recipiant paulatim replentur. **S**criptor ynd

totam bibliam scribendo in anno uno sibi acquirit. quia alius per totam vitam suam adiscere non potest. et tamen alius eius vnam propositonem addiscit quaz scriptor scribat vnam dictionem. sed hoc ideo accidit. quia illud quod addiscit non memoriter retinetur. Vnde ei qui in studio vellet proficere. summe necessariuz esset ut illud quod addisceret posse suo memorie infigeret deinde quia memoria labilis est scriberet illud. et quasi de pogrameno alias sibi memoriam ficeret. nam enim post quod aqua ita defaci impressiones recipit. cum eas non custodiat.

De ignavia.

Duodecimum capitulum.

Sequitur duodecimo vicio quod pertinet ad accidiam quod possimus ignaviam nominare. Ideo vicio laborat ille qui pecus eligit in miseria magna permanere. quam aliquantuluz laboris subire. Et possumus assignare duodecim ignavias. que solent inueniri in hominibus accidiosis. Prima est quod homo accidiosus pecus eligit carnes suas comedere. quaz labore acquirere quod habeat ad comedendum. Vnde ecclesiastes. iij. Stultus complicat manus suas. et comedit carnes suas. dicens. melior est pugillus cum requie. quam plena utraqz manus cum afflictione et dolore animi. Accidiosus quodam modo carnes suas comedit. cum pecus vult eas attenuari paupertate et inopia. quam labore proprio acquirire quod sibi necessarium est. Secunda est quod pecus eligit fame periire. quam laborem pascendi se velit sustinere. Vnde prouerbiorum. xxvij. Abscondit piger manus suas sub asella. et laborat si ad os suum conuerterit. Decepsus totus famelicus est. ut ostensum est prius. fames autem eius sedaretur si operaretur. Vnde cum pigritatur operari ut fames repelatur. quodam modo vult post se famelicum esse. quam laborem pascendi se sustinere. Tercia est quod ipse pecus

eligit non lotis manibus manducare quaz in ablutione hazz aliquantulum laborare. **I**hc ignavia manifeste potest videri in eis qui per totū annū comedunt immundi. quia manus id est opera sua per confessionem abluere nolit. **I**Quarta est. qd cū ipse a demonibus ad patibuluz infernale tra bat. non tamen vult se signare cruce penitentie vt ab eis liberetur. **I**nuenta est quod cum stillicidum prauaz cogitatōnum super oculum cordis cadere senciat. pre nimia pigracia. oculum non auertit sed a stillicidio eum corrumphi permittit. **S**exta est q si ignem prauii desiderij super pedem affectus cadere senserit. ipse poenitit. quod ignis pedem suum exurat. quam vt ipse laborem excuciendi ignem sustineat. **S**eptima est. quod cuz dominus offerat ei bona gracie et bona glorie. ipse tamen ex pigracia suscipiendo ea. remanet in sua paupertate. **V**n ecclesiastici. xxv **A**nte hominem vita et mors. bonuz et malum qd placuerit dabitur illi. **D**octaua est quod poenitit eligit in luto p annum permanere. quam inde surgendo aliquantulum labore. **M**ira ignavia est. q aliquis ex pigracia iacet in luto qui potest iacere in lecto florido. **V**nde in canticis. lectulus noster floridus. **N**ona est quod postquam ipse posuit unum pedem scilicet intellectus vel boni propositi in via misericordie. alium tamen pedem scilicet affectus vel operis diffa fuit mouere per duos annos vel amplius remanet in iniuria ex pigracia remouendi pedem illum. multi enim sunt qui postquam iudicauerunt bonum esse inchoare nouam vitam et proponerunt vel voverunt se ingressuros. religiosum tamen differunt multis annis implere illud. **D**ecima est quod cum ipse in profundum stulticie ceciderit. tam postea elegit ut stulticia submerget eum. quaz ut ad occiput patonem p quam euadere possit manus extendat. **S**eneca a stulticia nemo emergit. nisi manus porrigat ad laborez. **V**ndecima est quod poenitit eligit per aquaz diuinitaz et de liciaz ire ad mortes suaz. quam aliquantulum laborando.

per terraz siccām paupratis. ad portum puenire vite. diūtie delicieqz aque sunt tendentes ad mare īfernī. Ideo p hibemur ponere pedem nostruz super aquam. ī psalmo ibi. diūtie si affluant nolite eoz aponere. Duodecima est qd ipse pocius eligit ī carcere īmūdo ī quo ad mortez ser uatur remanere. quaz pro euasione sua laborez exēundi su stinere. mundus iste carcer est peccati.

De vicio īdeuotōnis

Tredecimum capitulum.

Sequitur de vicio īdeuotōnis quod est tredecimū. Et est īdeuotō que daz ariditas spiritualis. Vnde ī psalmo. Anima mea sicut terra sine aqua tibi. Et ī numeri. xi. Anima nostri est arida. nihil respiciunt oculi nostri nisi man. Prouenit autē ista ariditas multis de causis. Quandoqz ex superbia que est mons gelboe ī quo nec ros nec pluia descendit. Vnde bernhardus lo quēs ī psonaz illius qd deuotōez amisit occasione superbie dic Ab heri et nudis terciis iuasit me languor anime. et inde hebetudo īsolita quedam īhercia spiritus. superbia īuenita est ī me. et deus declinavit a seruo ī ira. non compungit ad lacrimas queo. tanta est duricia cordis ut non sapiat. Ps. non legere liber. non orare delectat. meditatōes solitas non īuenio. Ideoqz ad opus manuum piger. ad vigilias somnolentus. ad īram preceps. ad odium pertinax. ī indulgentior securiorqz obtusior a predicatōe. Deu omnes montes ī circuitu meo visitat dominus. ad me autem non appropinquat. Quandoqz autem puenit ariditas ista ex defectu cibi spiritualis. Vnde ps. aruit eoz meum quia oblitus sum comedere panem meum. Prouenit etiam quandoqz ex accidia cum cetere creature ex ocio īpīnguentur. et ex labore attenuantur. Anima humana econtraario ex labore īpīnguatur. et ex ocio et deliciis attenuatur. Vnde proverbiorum tredecimo. vult et non vult piger.

Anima autem laborantibus impinguabitur q̄ ideo accidit.
qz opa bona cibi sunt eoz qui ea faciunt. **V**n vita spūalis
sustentat̄ et roborat̄. Idomies vero q̄ paciūtur illaz spūa-
lez ariditez. duri sūt frequent̄ ad ea q̄ sunt pietatis. et
infelixibiles ad ea q̄ sunt obediētie. dura facili⁹ frangunt̄
quaz flectant̄. **S**i ad ignē tribulatōis ponant̄ nichil spūa-
lis pinguedinis emitunt̄. qz nec gaudet nec grās agunt.
h statim ardēt et exurunt̄ p impaciāz. **A**d modicuz flatuz
temptatōis igne pēti succendunt̄. ad bona opa sūt steriles.
q̄ alijs facilia sūt vel etiaz iceūda vident̄ eis importibi-
lia. sic pamis aridus qñqz transglutiri non pōt. q̄ tñ adui-
torio liquoris delectabilis efficitur.

De tristitia diuīmo officio. **I** Decimū quartum capitulū.

Tequit̄ de tristitia que est. xiiij⁹ viciū p̄tinens ad
accidiaz. Et notanduz qd̄ tristitia est viciū valde
detestabile in hūito dīmo. Valde enim displicet deo
et placet dyabolo. et homi valde nocet. Primuz p̄t p illud
coz. ix. **H**yplarez em̄z datorez diliḡt deus. econērio. tristez
datorem odit̄ deus. et merito. Tristitia em̄z in seruitō dei
est quasi absinthiuz posicuz in esca dei. bonuz em̄z op̄ est
esca dei sicut oñsum est p̄us. **P**s. cuz oia bona n̄ra dei sint.
et solū ea q̄ de manu eius accepim⁹. demus ei sine tristitia
dērem⁹ esse. cuz oportet nos ei dare. **T**ez cuz eis q̄ nulliq
vel p̄iu valoris sūt. nulla occasione adeo leti efficiam̄ r. sa-
tis pōt deo displicere. ut in ei⁹ obsežo ubi sūt tot cause le-
ticie. letificari non possim⁹. Cause leticie quas debem⁹ ha-
bere in dīmo seruitō hee sunt sez qd̄ tanto dño seruumus sez
cui seruire regnare est. et qd̄ in domū dei imus. **V**nde dā
uid. Letat⁹ sum in his que dicta sūt michi r̄c. et qd̄ tātuz
lueramur sez gliaz etnam. **V**nde in ps. Et cantent in vijs
domini. q. m. est g. do. **N**ō vero tristitia ista valde dyabolo
placeat. pōt oñdi p suuz otariū sez p hoc qd̄ leticia spūa-
lis valde ei displicet. **V**nde. i. reg. iij. dictū phylstei. **N**e
nobis. non enī fuit exultatō heri. et nudi⁹ t̄ci⁹. **N**e nobis.

326

Et beat⁹ anthom⁹ dicit⁹. quod vniuersa racio vītēndi īnīmī
eūz est leticia spūalis. Legit etiaz. i. matth. iii. de iuda. qđ
pliabat⁹ preluz istabel eūz leticia. Et subdit⁹. qđ dilata =
uit gloriaz p̄pli sui. Nocet etiaz homi tristitia triplicē se⁹
eūz affligendo. Vnde p̄p. xxv. Sic tinea vēstimento ⁊ ver
mis ligno. sic tristitia fieri nocet cordi. Nocet etiaz homi
eūz exceando ī his qđ ad deūz ptinent. Vn ī vītis pa =
tr̄z legit⁹. Vincula p̄dūz impēdimenta sūt cursoris. ⁊ tri
stitia impēdimentuz est diuīme vīsionis. Nocet etiaz trist
itia spūaliter occidendo. frequentē em̄z est alteri⁹ p̄tē occa
sio. Vnde eccl. xxx. Tristiciam longe expelle a te. multos
em̄z occidit tristitia.

De tēdio vīte. xv. ca⁹.

Equit⁹ de tēdio vīte qđ est vīcīi. xv⁹. p̄tēnes ad
accidiaz. ⁊ p̄uenit ex longa tristitia ī dīmo hūntō.
Postqđ em̄ aliq̄s tristiciaz patit⁹ paulatim corrunt.
ad eo ut non solū displiceat ei deo hūire ⁊ etiaz vītere. No
tāduz en̄ est qđ tēdiū h̄ vīte pueit ex diūlis caus. Enqz
p̄uenit ex dei amore ⁊ desiderio celestis p̄tē. Vnde gg⁹.
Sancti ḡnū tolerat̄ quicqd non sonat id qđ amāt. Enqz
em̄ pueit ex desideratōe malor̄ qđ mund⁹ plen⁹ est. Vn
eccl. ii. Tēdūt me vīte mee vīdētēz mala vīmūla eē sub so
le ⁊ luna. ⁊ eūtaz afflictōez ⁊ vanitatē spūs. ⁊ eius dē. iiii
Vidi calūrias qđ sub sole gerunt⁹ ⁊ lacēmas īnocētiū. ⁊ ne
mīmē desolatorez. ⁊ non posse resistere eoz violentie ⁊ c.
Quandoc̄z p̄uenit tēduz vīte ex vēhementia tribulatōnis.
Vn Job. x. Tēdet aīaz meaz vīte mee. ⁊ i. ad coī. i. Su
pra moduz grauati sumus. ita vt tēdet nos etiaz vītere.
Quandoc̄z etiaz p̄uenit ex accidiaz. ad quod possim⁹ re
ferre quod legit⁹. iiii. reg. xix. de helya. qui pecijt amme
sue ut moreret⁹. piecijt qđ se subē vñā iūmīp̄z. ⁊ obdormi
uit. ⁊ ecco angel⁹ dñi tetigit eūz. ⁊ subdit⁹ quib⁹ daz ī
terpolitis qđ itez obdormiuit.

De despatōe. xv. c.
Equitur de desperatōne. que est vltimuz vīcīum
pertinens ad accidiam. Solet autem prouemire

Desperatō ex nimia tristicia. **Vnde** pū. xv. In merore ani-
mi dicitur spūs sez in profunduz desperatōnis. Et eiusdem.
xvij. Spiritus tristis exsiccāt ossa. Tristitia etiam fortez
animuz exsiccāt ab humore grē. ut per pētūm desperatōnis
frangat. **Vnde** in ecclesiastico. Felix qui non habuit ani-
mi tristiciaz t̄ non excidit a spe sua. Et notanduz qd̄ peccā-
tuz desperatōnis valde displicet deo. **Vnde** diē Jeroz. sup.
ps. evii. qd̄ magis offendit iudas deum in hoc qd̄ ipse se
suspendit. quam in hoc quod dominuz trādidit. Valde eti-
am pleet dyabolo. qr ille q̄ uī dicit verbuz desperatōnis di-
cīt maluz verbuz. q̄ dicunt illi qui vīcti sūt. t̄ ideo dyabo-
lo valde gratuz est. qui est aduersari⁹ noster. **Vnde** pū.
xiii. Si despaueris in die angustie. lapsus minuet fortitu-
do tua. Multuz valet spes seu fiducia in deo ad fortitudi-
nez. **Vnde** ysa. xl. Qui sperant in dño mu. for. Fortitudo
enīz dei q̄ dāmmō eoz efficit qr de ipa eis subuenit. Ideo
in ps. 82. Sperās in dño non infirmabor. cui fortitudo dei
fit eoz qui spant in deo. siē de⁹ non infirmat⁹. ita nec illi
qui in deo spant. Hac d̄ causa dēm est illud ps. Non delin-
quet oēs q̄ spāt in eo. siē vanitatis est fulcītū negare inni-
tēti ita veritatis ē non negare. Nū cū veritas de⁹ sit ofitō
ti de se non negat auxiliuz. Ideo ipse diē in ps. Quoniam
in me sperauit liberabo eum.

De remedījs contra desperatōnez

Vnum remedium contra peccatum desperatō-
nis. est memoria dominice passionis. **Vnde** bern-
hardus. Peccati⁹ peccatus grande. cōscientia mea
turbabit⁹ non perturbabit⁹. qr vulnēz deo recordabor. qd̄
taz ad mortez qd̄ non morte xp̄i soluat⁹. si in mēte venerit
taz potēs tamqz efficax medicamentuz. illa iam possit morbi
malignitate terzeri. Sedm remedīj est consideratō magne
vutis qm h̄z pñia. est enī pñia medicia. otra qm illa spūa
lis ifirmitas pñualz. eccl. x. si sp̄s pñatez hñtis sup te aſcēde-
rit. locū tuū ne dimiscris. qr cumto cessare fac pñtā maxia

Et beatus martinus legieur dixisse dyabolo. Si veraz pe
nitentiam posses habere. adhuc veniam posses consequi.
Terciuꝝ remediuꝝ est consideratō illaruz personarꝝ cum
quibus dominus legitur misericorditer egisse. Vnde bñ.
Dmmino ppter mansuetudinem que in te predicatur cur
rimus post te domine ihesu. audientes q̄ non spernas pau
perem. peccatores non horreas. non horruisti confitentem
latronem. non lacrimantem peccatricem. non supplicantem
chananeaz. non deprehensam in adulterio. non sedentem in
theoloneo. nec supplicanteꝝ publicanum. non negantem di
scipulum. non persecutorem discipuloꝝ. non impios cru
cifirores tuos. ideo in odore vngentoꝝ tuoruz currimus.
Potest etiam valere contra desperatōnem illud quod legi
tur luc. xv. Dico vobis quod ḡ. est t̄c. Ad idem valet q̄
legitur de filio prodigo. de quo dicitur. q̄ cum adhuc lon
ge esset. videns eum pater eius. misericordia motus est.
et occurrens cecidit super colluz eius. et osculatus est euz.
Preterea. Nuis dominus exhere datuſ a terra sua et homi
bus suis. non gaudeat de eorum recuperatōne. quomodo
ergo non gaudebit dominus de conuersione peccatorum.
Ad idem potest valere. si attendatur magnitudo odij. qd̄
habet deus contra peccati. de quo dictum est supra in p̄n
cipio. Ex hoc patet qd̄ destructio peccati plus placet deo
quam iphi peccatori. Preter istam diuisionem peccatoruz.
eius membra iam persecuti sumus. sunt multe alie diuisi
ones pertinentes ad peccatum accidie. quas pretermitti
mus. nisi q̄ de vna breuiter tangēmus. De accidia
claustriuꝝ.

Dtanduz est ḡ qd̄ accidia p̄t diuidi in accidiam
seckariuꝝ et accidia claustralium. De accidia secula
riū nichil dicem⁹. Et accidia claustralium ostē
demus duodecim mala que in claustralibus solent inueniri
ex peccato accidie. Primum est. qd̄ licet die et nocte in
ore hēant cibuz regiuꝝ qui 8 ore dei pcedit lez verbuz dei.

tamen ex pigritia terendi euz famelici remanent. nec refi-
 ciuntur de cibo illo. Inter aromata nocte et die versantur.
 et tamen ex pigritia applicandi olfactum odore eorum non
 confortantur. sacra scriptura apotheca est spiritus sancti.
 Vnde eccl. xxiiij. de sapientia. Sicut cynamomum et balsa-
 mur aromatizans odorem dedi. Secundum est. quod eum
 ipsi sunt de nocte et de die in colloquio cum deo. permittunt
 tamen multos dies transire quod non aperiunt oculos cor-
 dis. ut videant quis loquatur cum eis. vel qui d loquuntur.
 Sicut dicit gregorius. Cum oramus ipsi cum deo loqui-
 mur. cum vero legimus loquitur nobiscum deus. Mag-
 na ergo pigritia est non attendere cum quo loquimur. pre-
 cipue cum ipse moneat ad hoc dicens. Vacate et videte quo
 mam ego sum deus. Tercium est. quod ipsi non proficiunt
 in his que religionis sunt. immo quanto diuini in reli-
 gione sunt. tanto magis dissoluti sunt. quod valde recreu-
 dum est sicut in scolis diuini esse et in scientia non proficere.
 tales religiosos non iuuat assuetudo. ut faciant melius ea
 que sunt religionis sed potius nocet. quanto enim orant
 diuini. tanto orant indeuini. Quartum est. quod quan-
 to diuini deo seruunt. tanto minus certi sunt quod ha-
 beant gratias ipsius. Et in veritate satis dolere potest qui
 reliquit mundum ut deo seruiret. et diuini seruit et nullaz
 cum eo familiaritez habet. pauca vel nulla signa habet.
 quod seruicium eius sibi placeat. Iterum tamen acci-
 dit quod dominus minus bonos consolatur tanquam in-
 firmos. et tanquam eos qui propriis expensis non suffici-
 unt ei seruire. meliores vero inconsolatos relinquit tan-
 quam forciores. et tanquam eos qui propriis expensis si-
 bi seruire sufficiunt. Vnde luc. xv. ait maior filius patri.
 Ecce tu amis seruio tibi tecum. et respodit pater. fili tu semper
 mecum es tecum. Quintum est quod quanto diuini in camino pau-
 pertatis existunt. tanto moliores et delicatores existunt.
 Caminus rasa lutea consolidat. sic paupertas claustrales

illos qui molles et delicati erant in seculo consolidare debet.
 sed multi cum deberent consolidari. poeius dissoluuntur.
Non tribulatones paupertas et huiusmodi excoquunt et con-
 solident. potest haberet ex vitiis patrum. ubi legitur quod
 si cruda regula ponatur in flumine dissoluitur. cocta re-
 ra non. ita et homo carnalem habens sapientiam. qui non
 est temptatus igne decoctus. **I**te ysa. xlviij. Ecce exco-
 xi te sed non quasi argentum. elegi te in camino paupertatis.
 non quasi argentum excoquitur. qui de eo quod exco-
 qui feces assumit non depnit. **I**n camino paupertatis
 dominus seruos suos vel eligit. vel assumptos alibi repos-
 mit. **S**extum est quod quanto diuinus soli iusticie appro-
 pinquauerunt. tanto frigidiores existunt. **E**t satis admis-
 randum est unde hoc accedit. quanto enim proximiores sunt
 tanto videbatur quod feruentiores esse debent. sed timendum
 est. ne nubes alicuius precati interposita hoc impedit. vel
 ne per aliquem errorem fiat. ut cum pregeret debeat regre-
 diantur. et cum deberent appropinquare terre promissionis.
 ab ea elongentur. sicut accidit filiis israhel. qui. xxxvij.
 annis in deserto errauerunt. qui cum crederent appropinqua-
 re terre promissionis. ab ea elongabantur. **S**eptimum est quod
 quanto diuinus existunt in loco impinguacionis et sagina-
 tionis spiritualis. tanto macilentes inueniuntur. **L**ocum
 in quo anime repleri deberent pingue carne et adipe spiri-
 tuali. est pax et tranquillitas claustrorum. **S**ed accidiosi quan-
 to magis ibi sunt. tanto magis inueniuntur macilenti. quod
 non oculit ignis tribulacionis quem sustinere non possunt. quoniam
 statim per iram exurantur. **O**ctauum est. quod in statu in quo
 non solum currere sed etiam volare deberent viri contem-
 plati. cum aues spirituales sint. pigri et tardi efficiun-
 tur. etiam illi qui strenui erant in seculo. interdum desi-
 diosi efficiuntur in claustro. **N**onum est. quod in loco ubi
 est maior conflictus securi et somnolenti efficiuntur. in
 maior conflictu belli spiritualis sunt claustrales quam alii.

plus enim gaudet dyabolus quando cum claustralem aliquem ad hoc deducit. ut mulierem mala intentio tangat quam gaudet de adulterio viuis hominis secularis. sicut onus est prius in tractatu de luxuria. **V**nus claustrales non derent esse securi. sed cum timore et sollicitudine salutem suam cpari. **D**ecimus est quod ipsi volunt esse ociosi ubi minime locum est oceani. licet aliquis tolleret quinque arbores steriles in terra sua deserta. tamen in terra bene culta. sicut in orto non tollerat eas vello modo. **S**ed ostendit quod claustrum est velud ortus conclusus. iuxta illud canticum. ortus conclusus soror mea sponsa. **V**nde in claustro minus sunt tollerabiles homines ociosi. qui sive velut arbores steriles. quam in aliis locis. **V**ndecimum est. quod ibi procrastinantes et differentes sunt. ubi derent omnino esse parati. si fatua est procrastinatio sive dilatio senum in his que pertinent ad latitudinem eorum. quanto magis in claustralibus. qui iam sunt mortui iudicanda est fatua procrastinatio proprie correctionis vel meliorationis eorum. **D**uodecimum est. quod ibi precipue tristes sunt. ubi precipue vel soli leti esse derent. in diuino seruito precipue locus est gaudium in vita ista. quia ibi precipue facit homo utilitatem suam.

De remediis contra accidiam.

Tercia pars.

Sequitur de remediis contra accidiam. de quibus sufficiat ponere octo licet sint multo plura. **P**rimus est diuersitas occupationum. **C**ontra remedium habet in ritibus patrum. **N**bi legit quod beatus anthony fuit temptatus a spiritu accidie et residens in heremo dicebat. domine saluari desidero. sed vane cogitationes non permittunt me. quid faciam in tribulacione. vel quomodo debea saluari dignanter ostende. et respicieas vidit quendam asteres torquebat funiculus. qd sibi filius erat. deinde ex ope surgentes et orantes. et iterum sedentes et plectas faciente de palmiss. et inde ad oracionem rursus surgentem. erat autem ille angelus domini et dixit ei. et tu ita facies anchoni saluaturis.